NUMER 128.

DZIENNIK POWSZECHNY

29 Maja / 10 Czerwca 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 10 Czerwca 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEKSANDRA II,
CESARZA WSZECH ROSJI, KRÓLA POLSKIEGO,
&c., &c., &c.,
Rada Administracyjna Królestwa.

Na przedstawienie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1. Wolność trudnienia się starozakonnym zarobkami propinacyjnemi, postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 25 Kwietnia (7 Maja) z. r. Nr. 2761, zakreślona do d. 18 (30) Czerwca b. r., przedłuża się na rok 1, t. j. od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) b. r. do dnia 18 (30) Czerwca 1863 r. pod warunkami, obowiązkami i przepisami zawartemi, w postanowieniach z d. 25 Maja (6 Czerwca) 1848 r. Nr. 22,310, 23 Maja (4 Czerwca) 1852 r. Nr. 4,210, 27 Kwietnia (9 Maja) 1856 r. Nr. 11,168 i 25 Kwietnia (7 Maja) 1861 r. Nr. 2,761 wskazanemi.

Art. 2. Opłata konsensowa, art. 18 postanowienia Rady Administracyjnej z d. 25 Maja (6 Czerwca) 1848 r., na każdy oddzielny proceder ustanowiona, zmniejsza się do ½ dla starozakonnych szynkarzy, którzy samo tylko piwo przedawać będą.

Art. 3. Wdowy i nieletnie bez obojga rodziców sieroty, pozostałe po zmarłych starozakonnych szynkarzach w mieście stołecznem Warszawie i Pradze, które pozyskały konsensa szynkarskie na swoje imię i którym konsensa te, z mocy decyzji Namiestnika Królestwa z d. 18 (30) Maja 1860 r. Nr. 18,300 wydane zostały do d. 20 Czer (1 Lipca) b. r. 1862, otrzymają też konsensa i na 186⅔ r. za przepisaną opłatą. Wszakże wdowy otrzymają je tylko o tyle, o ile nie zostały lub nie zostaną przekonane, iż dopuściły się któregokolwiek z wykroczeń, utratę konsensów za sobą pociągających, a w decyzji Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Marca 1851 r. Nr. 21,383 i Namiestnika Królestwa z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1858 r. Nr. 2,232 wymienionych.

Wykonanie niniejszego postanowienia Rada Administracyjna Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu poleca.

p. o. Namiestnika, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Lüders.*

p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, Tajny Radca
(podpisano) *B. Niepokojczycki.*

p. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *Kretkowski.*

Stosownie do postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 18 (30) Maja r. b., w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. odbywać się będą wybory Członków do Rady mieskiej w Krasnymstawie.

Listy wyborcze od dnia 4 (16) Czerwca r. b. wystawione będą w miejscowym Magistracie na widok publiczny. Każdy może je przeglądać i sprawdzać, a w ciągu dni dziesięciu t. j. po dzień 14 (26 Czerwca), nim listy ostatecznie przez Magistrat zamknięte zostaną, może w myśl instrukcji w przedmiocie tym wydanej, żądać sprostowania onych, bądź pod względem opuszczenia, bądź też niewłaściwego zamieszczenia na listach.

Z dniem 14 (26) Czerwca, listy przestaną być jawnemi, a strony o zapadłych decyzjach na wniesione reklamacje, otrzymają zawiadomienie; od decyzji tych, mogą one zanosić rekursa do Rządu Gubernialnego, w ciągu następnych dni dziesięciu.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych podając o tem do wiadomości mieszkańców m. Krasnegostawu zwraca uwagę ich na termina tu wskazane i wzywa, aby praw swych z mocy ustawy wyborczej im służących, dopilnowali.

Nadmienia przytem, że wszelkie korespondencje podania i reklamacje w interesie sprostowania list wyborczych czynione, wolne są od stempla, i że wszystkie władze administracyjne, żądania reklamujących śpiesznie załatwiać są obowiązane.

W Numerze 124 Dziennika Powszechnego z r. b., ogłoszoną została lista osób, którym udzielone zostały patenta Rady Administracyjnej Królestwa, na Jeometrów klasy 2ej.

W liście tej co do niektórych nazwisk zaszły pomyłki, jako to: zamiast Leonowi Kowalskiemu, winno być Leonowi *Kawalskiemu;* zamiast Juliuszowi Malinke, winno być Juliuszowi *Mahnke;* zamiast Włodzimierzowi Strzeskiemu, winno być Włodzimierzowi *Struskiemu.*

Z Petersburga, 4 *Czerwca.*

Przez Najwyższe dyplomy mianowani zostali kawalerami orderów: 2 Maja (v. s.), Św. Równego Apostołom księcia Włodzimierza 2-ej klasy, jenerał-lejtnant, pełniący obowiązki naczelnika głównego sztabu 1-ej armji i Warszawski wojenny jenerał-gubernator Mikołaj *Kryżanowski*; 17 Kwietnia (v. s.), Św. Anny 1-ej klasy z mieczami: jenerał-adjutant, jenerał-lejtnant Aleksander *Patkul*; tegoż orderu i klasy bez mieczy: jenerał-major wojskowej inżynierji, członek ogólnej rady departamentu inżynierji w ministerstwie wojny, Józef *Dziczkaniec*; jenerał-majorowie: znajdujący się przy sztabie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI jenerał feldzeugmeistra, i zarządzający przysposobieniem i użyciem rakiet do boju Konstanty *Konstantinow* 1-y, naczelnik kijowskiego fortecznego artyleryjskiego okręgu Bazyli *Tiapołkow*, stały członek czasowego artyleryjskiego komitetu, Aleksander *Ferzman;* 27 Kwietnia (v. s.), naczelnik sztabu oddzielnego korpusu wewnętrznej straży Aleksander *Weimarn*, jenerał okręgowy 4 okręgu oddzielnego korpusu straży wewnętrznej Fryderyk *Remi* 1-y; Św. Stanisława 1-ej klasy: 17 Kwietnia (v. s.), jenerał-adjutant, zarządzający sprawami CESARSKIEJ głównej kwatery i własnego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI konwoju, jenerał-major hrabia Józef *Lambert 2gi;* jenerał-majorowie: członek doradczy czasowego komitetu artyleryjskiego Edward *Forselles*, komendant tulskiej fabryki broni Karol *Standerszeld*, zostający przy JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, jenerale feldzeugmeistrze, *Apostoł-Kostanda*; rzeczywisty radca stanu zarządzający sprawami IV wydziału własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelarji Mikołaj *Swieczyn;* 27 Kwietnia (v. s.), jenerał-major, jenerał okręgowy 1-go okręgu oddzielnego korpusu straży wewnętrznej baron Teodor *Wrangel 3ci.*

Przez Najwyższy ukaz z dnia 16 Maja (v. s.), hrabina Julja *Strogonow* mianowana została damą dworu JEJ CESARSKIEJ MOŚCI.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w d. 3 Kwietnia (v. s.), Najwyżej raczył zatwierdzić następujące zdanie Rady Państwa: Rada państwa, w departamencie spraw cywilnych i duchownych, po rozpatrzeniu postanowienia departamentu heroldji rządzącego senatu, o godności książęcej familji Ogińskich, miała na uwadze, że złożone przez poszukujących obecnie utwierdzenia w tej godności dokumenta dowodzą w zupełności, że ród Ogińskich, od starożytnych książąt pochodząc, ciągle się mianował od 1547 roku w wszystkich polskich reskryptach królewskich, postanowieniach sejmowych i aktach sądowych godnością książęcą i używa jej dotychczas; przeto, zapatrując się na art. 55, 56 i 61 T. IX ust. o stan. zb. pr. 1857 r., przez opinję uchwaliła; Ochmistrza Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, radcę tajnego Kleofasa-Irenego (dwóch imion) na Kozielsku Ogińskiego, z synami: Bohdanem-Michałem-Franciszkiem (trzech imion) i Michałem-Mikołajem-Sewerynem-Markiem (czterech imion), stosownie do decyzji senatu, uznać w godności książęcej, wniósłszy ród ten do piątej części księgi rodopisu szlachty.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Uwagi o górnictwie Rządowem w Królestwie Polskiem.

Dziennik Powszechny w N. 1 zamieścił artykuł o Górnictwie w kraju, gdzie w kilku szpaltach przebieżono historję naszego Górnictwa od najdawniejszych czasów do obecnej chwili;—oprócz dat chronologicznych, artykuł wyjaśnia nam zamiary ludzi którzy kierowali tym najważniejszym przemysłem bogactwa krajowego, obnażając zarazem szkopuły, o które nieraz musiały się rozbić najlepsze ich zamiary. Artykuł mając zakres czysto historyczny, przedstawia nam data pozostawiając każdemu wolne pole do uwag i wniosków, a ponieważ powodzenie Górnictwa ogólnie wszystkich obchodzi, nic zatem dziwnego, że uwagi te i wnioski będą bardzo liczne — chociaż zapewne mała ich liczba głośno zostanie wypowiedzianą. Każden przedmiot z różnych widziany punktów odmienny widzowi kontur przedstawia;—może mój punkt widzenia będzie bardzo różny od innych, ale właśnie dla tego niewolno mi milczeć,—bo wypowiedziawszy moje zdanie zwrócę uwagę innych na mój sposób zapatrywania się na rzeczy, i albo przekonam że warto przynajmniej spojrzeć razem ze mną, albo sam zostanę przekonany, że brałem cień za kontur. Zapatrując się na różne epoki, które odmienną postać nadawały naszemu Górnictwu, pominiemy odleglejsze, zaczynając zaraz od czasu Staszyca.

Staszyc rzeczywiście rozpoczyna zupełnie nową epokę dla Górnictwa, za niego powstaje korpus Górniczy z oddzielnemi przywilejami, otworzono Akademię Górniczą w Kielcach, określono ściślej prawa do wnętrza ziemi lub odnowiono dawniejsze, i o ile szczupłe dozwalały środki, zaczęto przedewszystkiem rozwijać kopalnie i rozszerzać poszukiwania, a w końcu i wznosić niektóre zakłady.

Obliczywszy zasoby, z któremi rozpoczynał Staszyc i patrząc jak zaczynał, musimy koniecznie przyznać, że Staszyc chciał w kraju Górnictwa krajowego, dla tego na samym wstępie, mimo ograniczonych funduszów, z takiem staraniem krząta się około założenia szkoły Górniczej, bo przedewszystkiem chciał przysposobić ludzi z kraju dla kraju, — w przywilejach uzyskanych dla Górnictwa widzimy, że Staszyc znał prace Górnicze i wiedział, że w kraju gdzie brakowało jeszcze rąk, niełatwo będzie znaleść ochotników do ciężkich zatrudnień w kopalniach i zakładach;—rozwijając o ile można było przy tak szczupłych zasobach zakłady, Staszyc przedewszystkiem zwraca uwagę na kopalnie; i tak zaledwie zaczął się rozwijać przemysł cynkowy, Staszyc już przedstawia projekt osuszenia kopalń Olkuskich. W tej przezorności około przysposobienia kopalń autora ziemiorodztwa Karpat, widzimy górnika przewidującego naprzód potrzeby kraju. W ogóle w epoce Staszyca przeważa pogląd specjalisty, Prawda że Staszyc zamierzał wolno budować, ale zamierzał budować gruntownie i rozpoczynał zawsze od fundamentów. Stan Górnictwa za Staszyca porównaćby można z fabryką, której właścicielem jest rzemieślnik, co sam w niej pracuje, kiedy mu dobrze idzie, własnemi siłami powoli rozszerza on ściany swego zakładu, powoli zwiększa się liczba jego kuntmanów, których on nigdy niezawodzi, i którzy rzadko go opuszczają. Na taką fabrykę spekulant patrzy z politowaniem, ocenia wartość jej dzisiejszą, oblicza możności pożyczki, i radzi nagłe rozwinięcie, a jednak wieleżto takich fabryk powoli przystawianych, oparło się przesileniom handlowym, kiedy olbrzymie i nagle wzniesione zakłady runęły bez powstania.

W r. 1824 kończy się epoka Staszyca i w tym czasie innem okiem spojrzano na Górnictwo; znakomitemu finansiście ramy przyjęte za Staszyca, musiały się wydać za ciasne, a postęp rozwoju za leniwy; otworzono kredyt Górnictwu i nagle zaczęły się wznosić nowe zakłady. Bank objąwszy w r. 1833 zarząd zakładów Górniczych, jako instytucja czysto handlowa, nie mógł jak rozwijać dalej plany przyjęte za czasów Księcia Lubeckiego opuściwszy tylko wykonanie niektórych projektów, których niepowodzenie łatwo było do przewidzenia; dla tego czas od r. 1824 do 1843, to jest od chwili utworzenia oddzielnego wydziału przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, uważam za jednę epokę dla Górnictwa, z tą jednak znaczącą różnicą, że od r. 1831 przestała istnieć Szkoła Górnicza i Bank po większej części posługiwał się ludźmi, których przysposobiły czasy Staszyca.

Epokę Staszyca można nazwać początkiem systematycznego rozwoju Górnictwa;—epokę od r. 1824 do 1843, sumiennie wyznając moje przekonanie, nie mogę nazwać epoką rozwoju, — jest to właściwie epoka budowy nowych zakładów. Wzrost Górnictwa nie mierzy się liczbą wzniesionych kominów, i jak oględny rolnik oceniając wartość majątku ziemskiego, nie łudzi się liczbą czerwonych dachów, ale rzeczywistej wartości szuka na zagonach pól i budowle uważa nieraz za niepotrzebny ciężar, tak dla górnika zagonami prawdziwego bogactwa są przysposobione pola kopalń, i one są skalą rzeczywistego rozwoju.

Oceniając epokę od r. 1824 do r. 1843 musimy koniecznie przyznać, że skala robót na powierzchni nie odpowiadała zupełnie skali robót podziemnych, a to niezachowanie właściwego stosunku najwybitniej musiało się dać uczuć w Okręgu Zachodnim, gdzie zakłady wszystko czerpią z pod ziemi; nagle wzniesiono tu 8 wielkich pieców, z których 6 w hucie Bankowej a 2 w Henrykowie i przy nich pudlingarnie i walcownie—przytem kontrakt z Piotrem Szteinkellerem utrzymywał w biegu wszystkie huty cynkowe. Gdyby te wszystkie zakłady utrzymane były w ciągłym biegu, potrzeby tych, w węglu kamiennym obliczyć można na 1,400,000 skrzynek węgli grubych. W ostatnich czasach administracji Banku, produkcja wszystkich kopalń węgla doszła do 800,000 skrzynek węgli grubych, ale wydobycie głównie miało miejsce z robót odkrywanych na kopalniach Ksawery i Reden,— kopalnie bowiem: Feliks w Niemcach, Tadeusz pod Strzyżowicami, i kopalnie pod Bobrkiem razem wzięte, wydawały zaledwie 115,000 skrzynek węgli grubych i skala robót przygotowawczych prowadzonych na tych kopalniach, nie rokowała większego wydobycia.

Przy początkowem rozwijaniu kopalń, roboty odkrywane dają węgiel najłatwiej i najtaniej,— tu bowiem skala wydobycia prawie wyłącznie zależy od ilości rąk użytych do pracy, i od siły machin wydobywalnych. Ale inny jest stan rzeczy z robotami podziemnemi, bo tutaj wszystko zależy od czasu, i żadna siła ani żaden kapitał nie potrafią nagle powiększyć wydobycia, jeżeli pierwiastkowa skala robót przygotowawczych wydobycia tego naprzód nie przewidziała.

Bank po wyczerpaniu odkrywek, byłby wszedł w roboty podziemne na kopalni Reden i Ksawery, w pola już osuszone; ale oceniając szerokość tych pól przyjdziemy do wniosku, że obydwie te kopalnie razem wzięte, nie byłyby wmożności więcej wydobyć jak około 600,000 skrzynek węgli grubych; dodając do tego 115,000 skrzynek z kopalni Bobrek, Feliks i Tadeusz otrzymamy 715,000 na cyfrę oznaczającą roczne wydobycie.— Gdyby zatem niespotkano zawodu z innych stron, już dla samego braku węgla, Bank niebyłby w możności utrzymać w biegu wzniesionych zakładów, tem bardziej, że prawie te same otrzymamy wypadki, obliczając możność wydobycia na kopalniach galmanu i rud żelaznych; w takim stanie rzeczy nic dziwnego, że nie można było otrzymać procentów od włożonego kapitału, a utrzymanie wielu zakładów musiało być tylko niepotrzebnym ciężarem.

Epoka jednak, o której mówimy, oddała z drugiej strony wielkie przysługi krajowi; jej bowiem zawdzięczamy wprowadzenie przy naszych zakładach użycia węgli kamiennych do fabrykacji żelaza, jej zawdzięczamy także pierwsze wprowadzenie w naszym kraju pudlingarni i walcowni; — w końcu nic dziwnego, że w czasach tak nagłego wznoszenia zakładów, wcisnął się nie jeden błąd, który później dotkliwie musiał się odbić.

Przechodząc czasy Staszyca powiedziałem, że pogląd Staszyca był poglądem specjalisty;— w epoce, o której teraz mówimy, patrzano na Górnictwo ze stanowiska czysto handlowego; — chciano zatem najprędzej umieścić kapitał, któren spodziewano się, że zyskownie zostanie zwrócony skoro pod ziemią jest ruda, galman i potężne pokłady węgla.

Po epoce nagłego wznoszenia zakładów i hojnego użycia kapitałów, musiała nastąpić epoka zimnej refleksji, którąby można nazwać epoką obliczania strat i zawiedzionych nadziei; straty te tem dotkliwiej musiały się dać uczuć, że od r. 1843, to jest od czasu ustanowienia Wydziału Górnictwa przy Komisji Skarbu, handel żelazem nie tylko u nas, ale i za granicą coraz mniej zyskowne przedstawiał szranki, tak, — że w latach 1846, 1847 i 1848, w Belgji i Francji, wiele nowo wzniesionych fabryk żelaznych stanęło bezczynnie; z tego powodu i przy naszych zakładach nagromadziły się zapasy, które długo leżały martwym kapitałem w Magazynach.

Taki stan rzeczy musiał koniecznie wywołać ograniczenie biegu zakładów, zaczem poszło zmniejszenie liczby robotników i urzędników górniczych, a w końcu i zupełne opuszczenie niektórych zakładów, jak Henrykowa w Niwce i Wielkiego pieca w Parszowie. Jest przysłowie wprawdzie z obcego wyjęte języka, że końce zwykle się stykają, — to przysłowie zdaje się, że ułożono dla wypadków w naszem Górnictwie; epoka poprzednia grzeszyła zbyt gorącą chęcią nagłego wznoszenia zakładów, i może zbyteczną rozrzutnością kapitału;— w epoce znowu, o której teraz mówimy, a głównie w pierwszych latach, tak ograniczono wydatki, że konserwacja samych budowl w niektórych zakładach była niemożebną. Od roku jednak 1854 epoka Wydziału Górnictwa przy Komisji Skarbu w szczęśliwszych znalazła się warunkach; handel żelazem znacznie się ożywił, znikły nagromadzane zapasy w Magazynach, a w miarę nowych zapotrzebowań żelaza, zaczęto powiększać bieg zakładów;—przytem staraniem Wydziału Górnictwa wprowadzono w użycie węgle kamienne do opału lokomotyw;— w zakładach Okręgu Zachodniego zaczęto wyrabiać szyny do kolei żelaznej, których wyrób w r. 1856 doszedł do 10,000 sztuk. Kopalnie węgla w Okręgu Zachodnim znowu zaczęły się rozwijać, tak że produkcja węgli, która w r. 1852 wynosiła już tylko 90,000 skrzynek—w r. 1856 podniosła się znowu do 800,000—a zakłady Okręgu Wschodniego przez r. 1855 i 1856 wszystkie w pełnym były biegu. Taki stan rzeczy zmienił i finansowe położenie Górnictwa— w ostatnich bowiem latach Wydziału Górnictwa przy Komisji Skarbu, jak widzimy z artykułu Dziennika Powszechnego, zapłacono Bankowi z procentami pożyczony kapitał za Wydziału Górnictwa 600,000 rubli, i nadto pozostał znaczny remanent gotowizny, zaoszczędzony dla dalszego rozwijania zakładów. Tak ostatnie lata Wydziału Górnictwa przy Komisji Skarbu, były rzeczywiście powolnem i oszczędnem rozwijaniem biegu już wzniesionych zakładów.

(d. c. n.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Wotum zaufania udzielone ogromną większością (189 głosów przeciw 33), przez izbę turyńską gabinetowi p. Ratazzego, rozciąga się nie tylko do ostatnich działań jego, ale i do całej polityki. Objaśnienia jakie przed samem głosowaniem udzielił p. Ratazzi obejmowały bowiem cały obszar polityki, w którym kwestja rzymska ważne zajmuje miejsce. W mowie swej p. Ratazzi nie daje nadziei tak prędkiego załatwienia tej kwestji, robiąc je zależnem od przekonania Europy o prawach Włoch, przyczem oświadczył, iż nigdy nie upoważnił zbyt żywych nadziei; co ważniejsza wskazywałaby ona, że pomimo licznych na pozór bardzo przyspieszających rozstrzygnięcie kwestji rzymskiej oznak, żaden stanowczy krok na tej drodze nie został zrobiony. Jakkolwiek minister przemawiający z trybuny musi zachować wszelkie ostrożności, i zbytecznym pośpiechem nie narażać na niepowodzenie w tajemnicy prowadzonych układów dyplomatycznych, jednakże słowa p. Ratazzego, osłabiły w opinji powszechnej wiarogodność mnóstwa krążących, szczególniej w Paryżu, pogłosek o stanowisku jakie ma zająć w tej sprawie Francja. Tygodnik *Esprit public* wszakże zapewnia, że jak tylko margrabia de Lavalette i jenerał Montebello staną w Rzymie, jak tylko biskupi i prałaci po ukończeniu obrzędów kanonizacji opuszczą Rzym, gabinet paryzki znów wystąpi z propozycjami o wprowadzenie w państwie kościelnem reform i wydalenie króla Franciszka II, który z wielkiemi oznakami przyjaźni, stanowczo chce pozostać gościem Piusa IX. Lecz jak tenże tygodnik zapewnia żądania Francji będą stawione w sposób bardzo stanowczy. Tak te wiadomości, jak i inne o oświadczeniu p. de Lavalette, że załoga francuzka opuści Rzym na przyszłą wiosnę, należy uważać, ze względu na mowę p. Ratazzego, co najmniej za przedwczesne.

Kwestja miejsc świętych, znów zaczyna się poruszać w Konstantynopolu, chociaż zupełnie w innym duchu, niż przed dziewięciu laty. Na teraz mocarstwa, które były co do niej w sporze, działają w jednym duchu. Jak wiadomo Francja i jedno z wielkich mocarstw europejskich, zażądały upoważnienie od Porty do odrestaurowania swoim kosztem kopuły kościoła Grobu Zbawiciela. Porta zgadza się na to, lecz pod warunkiem, aby sama, jako reprezentująca znaczną ludność chrześcjańską i inne mocarstwa, jak Austrja, Hiszpanja, i t. d., przyjęły udział w kosztach, czemu znów mocarstwa, które żądały upoważnienia stanowczo się sprzeciwiają. Porta zaś zdaje się jest skłonna do odmówienia w takich warunkach upoważnienia. *Patrie* podając o tem wiadomość, oświadczywszy, że wspomniane mocarstwa mają za sobą niezaprzeczone prawo, cokolwiek groźnie dodaje: „Trudno przewidzieć przyszłość, lecz gdyby kwestja wschodnia na to weszła pole, około dwóch mocarstw niegdyś nieprzyjaznych a dziś sprzymierzonych, skupiły by się wszystkie chrześcjańskie narodowości wschodnie."

Tym sposobem kwestja wschodnia, do której stawienia na stół dyplomacji i tak tyle gromadziło się żywiołów, w Czarnogórzu, Hercegowinie i Serbji, możej eszcze uboczną kwestją miejsc świętych zostanie przyśpieszona. Co do stanowiska, jakie Austrja zajmie w tej kwestji, panuje jeszcze niepewność. Póki hr. Rechberg kieruje wydziałem spraw zagranicznych, póty gabinet wiedeński będzie wspólnie z Anglją najusilniej się starał o utrzymanie *status quo*, a nawet pomagał chętnie choć pośrednio do przytłumienia wrzenia w prowincjach turecko sławiańskich, wrzenia grożącego bezpieczeństwu Austrji. W tym duchu przemawia *Gazeta Dunajska*, dziwiąc się dla czego jakiekolwiekbądź mocarstwa mogą chcieć protestować przeciwko wkroczeniu turków do Czarnogórza, kiedy Austrja najbardziej, interesowna, z godnem naśladowania umiarkowaniem, nie wdaje się wcale w tę sprawę.

Jednakże, gdyby, jak się to zdaje prawdopodobnem, hrabia Prokesch-Osten zajął miejsce hr. Rechberga, kierunek polityki austrackiej zupełnej by uległ zmianie. Tak w Paryżu, jak i w Wiedniu przewidują, że zmiana ta wkrótce nastąpi, bo jeżeli kwestja wschodnia rzeczywiście zbliża się do rozwiązania, daleko korzystniej byłoby dla Austrji skłonić się ku polityce francuzkiej. Z tej konieczności zapewne wychodząc, wnoszą, że Austrja pragnęłaby zebrania kongresu europejskiego, czemu poprzednio tak silne stawiała przeszkody, kongresu, któryby ją wyprowadził z odosobnienia, w jakiem pomimo zgody z Anglją w kwestji wschodniej, ciągle się znajduje. Z powodu zawarcia traktatu pru-

sko-francuzkiego, przemysłowcy austrjaccy uznali, iż najkorzystniej by było dla ich państwa, aby całkowicie, ze wszystkiemi posiadłościami przystąpiło do związku niemiecko-celnego, w którem mogłoby zająć przeważne stanowisko.

W kwestji Kaselskiej, zdaje się, że nakoniec nastąpi rozwiązanie spokojne. Elektor skutkiem nalegania Austrji, które znów było spowodowane ostatnią groźną notą gabinetu berlińskiego, oświadczył gotowość do ustępstw. Nie tylko on sam, ale i jego gabinet przekonał się o niemożności dalszej zwłoki w wykonaniu uchwały sejmu i dla tego spodziewano się rychłego utworzenia liberalnego gabinetu pod prezydencją p. Lossberga.

W Prusach ciągle jest mowa o zmianie gabinetu, a szczegolniej o wyjściu ks. Hohenlohe i hr. Bernstorffa. Kiedy p. Bismarck przełożył nad prezydencję w gabinecie ambasadę w Paryżu, znów zaczynają głosić o wejściu p. Schleinitza, ale zdaje się, że liczne przeszkody stojące temu na zawadzie, nie tak łatwo dadzą się usunąć.

Według ostatnich wiadomości z Meksyku, jenerał Lorencez spodziewał się 25 maja zająć stolicę tego państwa. Zdaje się zatem, że już tam ustanowiony został rząd tymczasowy; ale czy po zajęciu stolicy i ustanowieniu rządu tymczasowego, francuzi nie narażą się na większe kłopoty, o tem trudno zapewnić.

Anglja.

Londyn, 3 *Czerwca*. Wczoraj odbyła się narada polityczna stronników hr. Derby, na której roztrząsaną była rezolucja Stansfelda w przedmiocie oszczędności. *Times* powiada, że lord Derby uskarżał się przy tej sposobności na zbyt wielkie płace urzędników cywilnych. „Powiadają," pisze ten dziennik, „że na zgromadzeniu wczorajszem u lorda Derby, ten spadkobierca wielkiego nazwiska i ogromnego majątku wynurzył przekonanie, że wydatki na armję i flotę są niezbędne i przeciw takowym nic przedsięwziąć nie podobna, lecz że wszyscy cywilni Jej Kr. Mości urzędnicy, począwszy od ambasadora w Paryżu do wice-konsula w Ningpo, zbyt szczodrze są uposażeni. Nie po raz to pierwszy i nie ostatni zasada oszczędności zwraca się przeciw urzędnikom cywilnym, a do tego przeciw tym, którzy przebywają zagranicą i przyczyniają się swemi zdolnościami i umiarkowaniem do przeprowadzenia tego, do czego dawniej potrzeba było dążyć za pomocą siły oręża. Bardzo być może, iż ta gałęź służby publicznej jest przepełniona, na co łatwo wynaleźć środek. Jeżeli skład reprezentacji zagranicznej jest zbyt wielki, można go zmniejszyć; lecz jeżeli mąż zdolny i z taktem, który służył wiernie swej ojczyznie przez długie lata, pobiera za to 250 funt. ster. wynagrodzenia, bez wielkich widoków na większą płacę, nie jest to, zdaniem naszem, kwestja, którąby podnosić miał taki jak lord Derby mąż. Powinnibyśmy podziwiać, że kraj jest dobrze obsłużony za tak szczupłe wynagrodzenie pieniężne, albo raczej za obietnice, rok rocznie powtarzające się."

Londyn, 4 *Czerwca*. Lord Palmerston odniósł wczoraj w izbie niższej świetne zwycięztwo głównie przez to, że z wniosku Stansfelda zrobił kwestję gabinetową. Wystąpił on śmiało i bystro, wywołał swem zaczepnem działaniem zupełne zamieszanie w szeregach swych przeciwników i pobił ich na głowę. Z tego powodu *Times* pisze: „Ogromna większość izby niższej odmówiła stanowczo podpisania rezolucji, nie mającej żadnego praktycznego celu. Tym razem po stronie lorda Palmerstona stało 367, a po stronie rezolucji Stansfelda 65 deputowanych, co stanowi rzadką większość 302 głosów. Stansfeld miał mowę, której jedyną wadą jest to, że trzeba ją było mieć wówczas, gdy toczyły się w izbie rozprawy nad udzieleniem kredytów, wtedy bowiem dałyby się może wyratować jakie okrągłe sumy, przeznaczone na arsenał i na warsztaty okrętowe. Lecz i w odpowiednim nawet czasie, mowa ta nie osiągnęłaby żadnego skutku, p. Stansfeld bowiem, pomimo wykazania z nadzwyczajną ścisłością początku i wzrostu obecnych ogromnych wydatków na armję i flotę, nie potrafił dowieść, że takowe były bezużyteczne, lub że nie zostały skontrolowane. Rezultat wczorajszej walki parlamentarnej należy do liczby najświetniejszych tryumfów lorda Palmerstona."

Times donosi, że ślub księżniczki Alicji odbędzie się 1-go Lipca w Osborne.

Królowa przybyła wczoraj o 9-ej zrana do Windsoru.

Said Pasza zawinął wczoraj po południu do Dover, gdzie przenocowawszy, przybył dziś do Londynu. W Dover, tameczna rada municypalna doręczyła mu adres z wynurzeniem radości jaką sprawia miastu swem przybyciem, na co Said-Pasza odpowiedział bardzo uprzejmie po francuzku. Zapewniają, że wice-król Egiptu zamierza zabawić w Anglji kilka tygodni, a nawet około dwóch miesięcy. Najęty dlań został na lato Melrose-Hall, w pobliżu Richmond, a bawiący obecnie w Londynie sir Murray, poseł angielski w Dreźnie, jako znający dokładnie Egipt i język tameczny, przeznaczony został przez rząd Jej Kr. Mości do zostawania przy boku wice-króla.

Londyn, 5 *Czerwca*. *Times*, wracając dziś znowu do onegdajszych rozpraw w izbie deputowanych, powiada: „P. Disraeli i jego przyjaciele sądzą, że gdybyśmy nie byli zajęli w kwestjach polityki zagranicznej nieprzyjaznego względem Francji stanowiska, nie znaleźlibyśmy się zmuszonymi do wielkich i kosztownych uzbrojeń. Gdybyśmy byli zostawili na stronie nasze widoki co do jedności włoskiej, oszczędziłoby nam to wiele milionów. Lecz polityka podobna, gdyby była konsekwetnie przeprowadzona, spowodowałaby zaprzedanie naszego bezpieczeństwa narodowego i naszej niepodległości, co nie znalazłoby bezwątpienia uznania ze strony ani narodu angielskiego, ani też samych konserwatystów."

Austrja.

Wiedeń, 5 *Czerwca*. Na początku dzisiejszego posiedzenia izby deputowanych, złożył p. Kuranda, deputowany, petycję wiedeńskiego towarzystwa literatów i dziennikarzy „Concordia," obejmującą prośbę, ażeby izba wstawiła się za skazanymi w ostatnich czasach redaktorami. Deputowany powyższy oświadczył, iż roztrząśnięcie tej petycji nie cierpi zwłoki. Spodziewać się przeto można, że takowa wziętą zostanie pod rozwagę przed Zielonemi Świętami, a mianowicie na jutrzejszem posiedzeniu, na którem zapewne uchwalony zostanie wniosek, prośbie pomienionego towarzystwa przychylny.

Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych rozprawiano w dalszym ciągu nad projektem do prawa o podatkach, co do którego przyjęta została decyzja tymczasowa, po przyjęciu bowiem wniosku Hassmanna co do odroczenia tej kwestji, postanowiono roztrząsać ją powtórnie, jak skoro budżet wydatków zostanie stanowczo przyjęty.

Izba panów udzieliła wczoraj żądany przez ministra skarbu kredyt 50 milionów guldenów, przyczem nie zmieniła w niczem projektu do prawa w tym względzie, przez izbę deputowanych przyjętego, co jest pierwszem w ciągu całej sesji parlamentarnej zjawiskiem. Z tego co p. Pipitz, gubernator banku, powiedział przy tej zręczności w swym charakterze członka izby panów, wnosić można, że bank narodowy przystanie, jakkolwiek niezbyt chętnie, na proponowaną operację co do kredytu powyższego. Nie należy wprawdzie brać gubernatora banku za jedno z dyrekcją tego ostatniego, która bez wyraźnego przyzwolenia komitetu bankowego, z trudnością przystanie na zaforszusowanie skarbowi 50-u milionów guldenów na rachunek zastawionych w banku obligów. Następnie izba panów przyjęła bez rozpraw prawie budżeta rady ministerjalnej i wydziału sprawiedliwości, przyczem atoli wykreśliła wszelkie uwagi krytyczne, przez izbę deputowanych porobione. W końcu załatwiony został projekt do prawa karnego; lecz i tym razem, pomimo poczynionych już przez izbę deputowanych ustępstw, uchwała izby panów nie usunęła całkowicie różnicy zdań obu izb w tym względzie. Pomieniony przeto projekt wróci po raz piąty do izby deputowanych.

Wiedeń, 7 *Czerwca*. Zapewniają, że w związku z rewizją konkordatą, ministerjum stanu pracuje obecnie nad nakreśleniem projektu do prawa, mającego oznaczyć stosunki wzajemne pomiędzy kościołem katolickim, a obu kościołami ewangelickiemi (wyznania augsburgskiego i helweckiego) w Austrji. Projekt ten ma być przez rząd pod rozwagę izby deputowanych oddany. Projekt ten do prawa ma obejmować przepisy dotyczące przejścia z jednego wyznania na drugie, tudzież kwestij małżeństw mięszanych, wychowania dzieci z takowych pochodzących i t. d. Co do małżeństw mięszanych, projekt ten nie ma dopuszczać żadnych zastrzeżeń, które gdyby były porobione, nie będą mieć żadnego pod względem prawnym znaczenia. Co do wyznania dzieci, z małżeństw mięszanych pochodzących, pozostawia się uznaniu samych rodziców, i tylko w wypadkach, gdy żadne w tym względzie środki nie będą przedsięwzięte, chłopcy mają być wychowywani w wierze ojców, a dziewczęta w wierze matek. Narzeczonym, należącym do różnych wyznań, ma być dozwolonem składanie deklaracij o zamiarze zawarcia związków małżeńskich, temu z proboszczów obu wyznań, którego sami obiorą. Dzieci z nieprawego łoża mają być wychowywane w wierze swych matek.

Wielka komisja banku narodowego zwołana została na Środę (11 b. m.) na walne posiedzenie, na którem ma być roztrząsany wniosek komitetu bankowego, który przystał na zaforszusowanie skarbowi 50 milionów guldenów w obligach rządowych z 1860 roku. Powszechnie sądzą, że komisja pomieniona do tego wniosku przychyli się.

FMP. hr. Palffy, namiestnik Węgier, przybył tu dziś zrana, dla osobistego zdania Cesarzowi sprawy ze spostrzeżeń porobionych przez się podczas swego po Węgrzech objazdu.

Francja.

Paryż, 3 *Czerwca*. *Monitor* podaje wiadomość o przyjęciu przez Cesarza i Cesarzowę wodzów Tuaregskich; Cesarz zapytał się szeika Otmana, co go najwięcej uderzyło we Francji, na co ten oświadczył, że na opowiedzenie tego co doznali w ciągu kilku dni trzebaby lat; że są oni ptakami pustyni już przyswojonemi przez gościnność Francji i łaskę Cesarza. Cesarstwo z zajęciem oglądali ich broń i osłony zakrywające im twarze. Cesarz każdemu z wodzów ofiarował po rewolwerze.

Co do sprawy meksykańskiej, Cesarz ma zamiar jak najstalszy wykonania swych projektów, a usunięcie się Hiszpanji i Anglji, wcale nie martwi Cesarza, owszem bardzo z niego jest rad zyskawszy swobodę działania. Nie należy sądzić żeby Cesarz przywiązywał także wielkie znaczenie do kandydatury arcyksięcia Maksymiljana; zdaje się iż nigdy nie łudził się możliwością narzucania tej kandydatury Meksykanom, ale stawienie jej było potrzebne dla okazania bezinteresowności Francji, a przytem nie mogło przeszkadzać wykonaniu jego zamiarów, które mało są znane i nie mało zadziwią w przyszłości świat polityczny. Zdaje się, iż Cesarz każe zapłacić Meksykanom za obecną wyprawę i interwencja Francji nie ograniczy się samą wyprawą. Po złożeniu rządów Juareza, na Francję spadnie obowiązek ustanowienia innego rządu, z czego rząd cesarski nie zaniedba skorzystać, a w niemożności ustanowienia rządu monarchicznego, obejmie nad Meksykiem protektorat, jaki posiada Anglja nad wyspami Jońskiemi, to jest utworzy z tego kraju, osadę francuzką, z liberalnemi instytucjami, z zupełną prawie autonomją zapewniając sobie tylko znaczne korzyści handlowe, to jest otwierając sobie nowy rynek dla towarów, i spichlerz surowych materjałów, mianowicie bawełny, której uprawę zamierzają tam wprowadzić na wielką skalę.

Podług korespondencji z Hawanny zebrało się kilka *pronunciamentos* w Meksyku, pod opieką wojsk francuzkich, ogłosiło złożenie z godności prezydenta Juareza, oddając ją jen. Almonte. Lecz jak się zdaje z udziału osób, które wzięły udział w tych zgromadzeniach, nowy prezydent będzie potrzebował poparcia bagnetów francuzkich. Zapewniają, że niedługo przybędzie tu w charakterze posła Juareza, brat jenerała Doblado, który ma mieć misję przedstawienia Cesarzowi stanu Meksyku w zupełnie innem świetle. Czy to z powodu, że drugi list Cesarza nie doszedł jeszcze do rąk wice-admirała Jurien de la Gravière, czy też że tenże uważał się za zbyt obrażonego jawną naganą udzieloną mu przez ogłoszenie w *Monitorze*, dosyć że nie pozostaje on w Meksyku, lecz wraca do Francji, co podobno miało sprawić niedobre wrażenie w Vera-Cruz i innych miastach. *Diario espanol* w artykule o sprawie Meksykańskiej, nieporozumienia między sprzymierzonemi przypisuje konwencji londyńskiej, gani postępowanie pełnomocników francuzkich, ale także potępia konwencję w Soledad zawartą i osobiste pretensje jenerała Prima. Artykuł ten zrobił wrażenie w Madrycie.

Komisja budżetowa porozumiała się we wszystkich punktach z rządem. Armja czynna, która w 1861 roku liczyła 465,000 ludzi, w 1862 r. 445,000, w 1863 r. będzie liczyć 400,000 ludzi i 85,000 koni. Komisja pragnęła jeszcze bardziej ją zmniejszyć, ale Cesarz stanowczo oparł się temu. Kontyngens corocznego poboru pozostawiono bez zmiany.

Dziś na tajnem posiedzeniu Ciała prawodawczego roztrząsano prawo o stowarzyszeniach z odpowiedzialnością ograniczoną, przeciwko któremu surowo występowali pp. Calley, Saint-Paul, Olivier i Kervuegen, szczególnie ten ostatni; bronił go zaś członek rady stanu p. Duvergier. Następnie na posiedzeniu publicznem pp. Alfred Leroux, Segris i O'Quin złożyli trzy sprawozdania o budżetach, zwyczajnym, nadzwyczajnym i prostującym. Teraz nim zostaną wydrukowane i rozdane zejdzie do 9-go lub 10-go b. m. Zatem konieczne jest nowe przedłużenie posiedzeń, najmniej do końca miesiąca. Prawo o ajentach giełdowych, przeciwko któremu przemawiał pan Darimon, a którego bronili pp. Larrabure sprawozdamca komisji i Lavenay członek rady stanu, zostało przyjęte przez izbę. W komisji budżetowej żywe spory prowadzone były z powodu wniosku p. Belmontet o należności od Anglji, pomiędzy pp. Flavigny i Belmontet z jednej a pp. Billault i Baroche z drugiej strony. P. Billault nie przeczył, że pozostały z sum przesłanych rządowi Angielskiemu znaczne pozostałości, lecz na zasadzie traktatu z 1818 roku, sumy te dane były na ryzyko Anglji. Na posiedzeniach publicznych p. Juliusz Favre ma przemawiać o tym przedmiocie z punktu prawnego, a p. Belmontet dać dokładne objaśnienia.

Paryż, 5 *Maja*. Książę Napoleon przybył do Marsylji onegdaj, a wczoraj stanął w Paryżu, najdalej zaś 9-go wyjedzie do Londynu, gdzie powołują obowiązki prezesa komisji francuzkiej przy wystawie. Opinja publiczna jednakże nadaje i tej podróży księcia, równie jak j poprzedniej do Neapolu, cel polityczny jakkolwiek książę nie będzie miał urzędowego charakteru.

Jeżeli wierzyć pogłoskom jedyną misją p. de Lavalette ma być zawiadomienie dworu rzymskiego że załoga francuzka zostanie cofnięta na wiosnę, i za gabinet tujleryjski nie przedłoży już żadnej propozycji, ale gotów jest zawsze wszelkie propozycje dworu rzymskiego, któreby uznał za stosowne zakomunikować gabinetowi Turyńskiemu. Powiadają także że dwór rzymski tak jest uprzedzony przeciwko panu de Lavalette że go nie przyjmie w Watykanie, lecz zdaje się jednak, że wieść ta jest przesadzona, bo trudno przypuścić aby się dopuszczono względem Francji takiej obrazy.

Z drugiej strony powiadają że skutkiem stanowiska zajętego przez Austrję, kardynał Antonelli, oświadczył bawiącemu w Rzymie arcybiskupowi paryzkiemu iż rząd papiezki gotów jest do ustępstw i do wysłuchania propozycij rządu Cesarskiego. Skutkiem takiego oświadczenia kardynała Antonellego natychmiast miał być postanowiony wyjazd p. de Lavaletto.

Krąży także pogłoska że pomiędzy Francją a Austrją prowadzą się układy, mające doprowadzić do zebrania kongresu europejskiego, na którym załatwionoby nie tylko kwestję włoską, ale i wszystkie inne zajmujące obecnie dyplomację europejską. Przytem znów powtarzają się kombinacje w celu ustąpienia Wenecji państwu Włoskiemu. Lecz teraz Francja szukałaby wynagrodzenia dla ofiarowania Austrji nie w Meksyku, ale nad Dunajem, gdzie można by utworzyć trwalszy i łatwiejszy do zachowania tron dla arcyksięcia Maksymiljana. Rząd wiedeński skłonniejszy ma być do przyjęcia takiego planu i do działania wspólnie z Francją w celu załatwienia sprawy rzymskiej, pod warunkiem, aby władza świecka Papieża nie była zupełnie zniesiona, ażeby stolicy Apostolskiej nominalnie zwrócono Umbrję i Marchję, ale żeby parlament włoski zbierał się w Rzymie. Wszystko to jednak są tylko pogłoski, a projekta podobne gdyby nawet istniały, nie dałyby się urzeczywistnić bo gabinet turyński nie mógłby na nie przystać.

Więcej zdaje się wiarogodności ma wieść o toczących się układach pomiędzy gabinetem paryzkim a wiedeńskim w celu aby ten ostatni użył swego przeważnego wpływu na Portę, dla wstrzymania dalszych działań przeciwko Czarnogórzu i skłonieniu jej do zawarcia zawieszenia broni. Zapewniają także że gabinet wiedeński zaczyna skłaniać się do francuzkiego sposobu zapatrywania się na kwestję wschodnią. W Wiedniu zrozumieli że represja dopełniona przez Portę, nawet najzupełniejsza, może tylko chwilowo przywrócić pokój materjalny, lecz że walka na nowo zaraz by się rozpoczęła, jak tylko Czarnogórzy i sławianie wzmogli by się w siły. Powiadają także że gabinet tujleryski ma ofiarować wprost od siebie pośrednictwo pomiędzy Portą a Czarnogórzem.

Patrie ciągle podaje najprzychylniejsze dla zamiarów rządu Cesarskiego wieści z Meksyku, i nie tylko zaprzecza wiadomości podanej przez dzienniki amerykańskie jakoby w Vera-Cruz i Cordovie wybuchło powstanie na korzyść Juareza, ale zapewnia podług depesz z 14-go, że ludność coraz więcej okazuje sympatji dla francuzów i wszędzie ogłasza złożenie Juareza z urzędu prezydenta, jak naprzykład w miastach Tepeaco, Cholulo, Acalcingo, Tlascala i innych. Według tegoż dziennika wice-admirała Jurien de la Gravière tylko na miesiąc przyjedzie na urlop do Francji, lecz potem obejmie na powrót swe dowództwo. *Presse* donosi że rząd francuzki w każdym razie gotuje posiłki dla armji działającej w Meksyku, tak ażeby w razie potrzeby natychmiast mogły być wyprawione. Dowództwo nad niemi miałoby by być powierzone jenerałowi brygady, co już wskazywałoby ich znaczną ilość. Rząd francuzki wynajął 4 wielkie parowce w Anglji, które 15 maja staną w Brest, zkąd zabierą do Meksyku znaczną ilość zapasów wojskowych i żywności i pewną liczbę żołnierzy piechoty marynarki, dla zapełnienia braków w szeregach. Zwraca także uwagę obstalunek ośmiu szalup kanonierskich w jednym z warsztatow okrętowych prywatnych, ktory zobowiązał się zbadawać takowe z nadzwyczajnym pośpiechem bo w ciągu 94 dni.

Włochy.

Turyn, 2 *Czerwca*. Ulewny deszcz przeszkodził wczoraj nieco w Turynie uroczystemu obchodowi rocznicy wprowadzenia statutu, i musiano zapowiedziany programem przegląd wojsk, odłożyć na dzień następny. Nadesłane tu raporta z prowincij, donoszą, że to święto narodowe obchodzone było wszędzie spokojnie i wszystko odbyło się w zupełnym porządku; nigdzie nie dostrzeżono najmniejszego zamieszania; na każdym kroku znajdowała się gwardja narodowa. W niektórych nawet miastach, zupełnie niespodziewanie połączyło się duchowieństwo z ludem, w tym dniu pamiętnym dla królestwa włoskiego, chociaż rząd ani mu wzbraniał ani też zachęcał go do wzięcia udziału w tej narodowej uroczystości. Tem rozsądnem postępowaniem i neutralnem zachowaniem się w podobnych razach, rząd potrafi zjednać sobie prędzej aniżeli wszelkiemi innemi środkami, nieprzychylną mu dziś część duchowieństwa.

Garibaldi przybył wczoraj do Turynu i obrał sobie mieszkanie u deputowanego Sineo. Jest to znak umiarkowanego usposobienia ze strony b. dyktatora, bo p. Sineo, jakkolwiek do lewego należy stronnictwa, jest człowiekiem parlamentarnym w całem znaczeniu tego wyrazu, i zasady monarchiczne nad wszystkiemi innemi biorą u niego górę. Garibaldi odbiera ciągle odwiedziny różnych osób, i jak zapewniają zachęca wszystkich do zgody i spokojności; nie chce on w niczem sprzeciwić się rządowi, a tembardziej Wiktorowi-Emanuelowi, dla którego jest pełen przychylności i gotów na wszelkie poświęcenia. Sprawa genueńska mocno zasmuciła szanownego jenerała, ale przekonała go jednocześnie, że w każdym podobnym wypadku powinien się raczej rządzić rozumem aniżeli sercem.. Nieporozumienie jego z jen. Samfrontem, zostało załagodzone po wczorajszem widzeniu się dwóch mężów. Wypadki, które w ostatnich czasach zaniepokoiły cokolwiek opinję publiczną, skończyły się na niczem i nie powtórzą się zapewne więcej, dzięki stałości rządu, który żadnem ustępstwem nie osłabił swojej powagi i przedsięwziął już naprzód, dla ukrucenia zgubnych zamiarów pewnego stronnictwa, energiczne środki.

Gazeta urzędowa ogłasza raport p. Natoli, prefekta w Brescia, dotyczący wypadków 15-go Maja. Pan Natoli przewodniczył sam uroczystemu obchodowi wczorajszego święta narodowego. Gabinet dobrze zrobił nie przyjmując prośby jego o dymisję, kiedy niektóre stronnictwa domagały się jego usunięcia. I ten postępek p. Ratazzego znalazł zupełne uznanie w opinji publicznej; prezes więc ministrów może z całą pewnością liczyć na silne poparcie w izbie. Projekt do prawa, dotyczącego koncesji dróg żelaznych neapolitańskich towarzystwu Rothschild zapewne w Sobotę, t. j. d. 7-go b. m. wniesiony zostanie na posiedzeniu izby.

Turyn, 3 *Czerwca*. Na ostatniej radzie ministrów, przyjęto nowy projekt do prawa o stowarzyszeniach, dotyczący środków, które rząd ma przedsięwziąć nie tylko przeciwko towarzystwom politycznym, ale i przeciwko zaciągowi wojskowemu. Prawa sardyńskie zabraniają surowo zaciągania się ochotników pod obce sztandary; mające zaś wyjść nowe rozporządzenie, nie dozwoli tworzenia się wewnątrz kraju korpusów ochotniczych, w celu organizowania na własną rękę niepotrzebnych wypraw. Ostatnie wypadki, a mianowicie też zamach tyrolski zmusiły rząd do obmyślenia odpowiednich środków dla utrzymania należytej spokojności i porządku w kraju.

Dziś rozpoczęły się posiedzenia izby deputowanych różnostronnemi napaściami przeciwko gabinetowi. Odczytano naprzód znany list Garibaldego. Następnie zabrał głos p. Crispi, występując przeciwko p. Ratazzemu, którego oskarża, że nie dotrzymał przyrzeczonych obietnic, że zobowiązał się wypłacić miljon za jakąś wyprawę, że wreszcie dał słowo popierania przygotowującego się ruchu. Prezes ministrów odpowiedział, że nie zdaje mu się, aby w czemkolwiek nie dotrzymał danego słowa, i że nigdy nie obiecywał wypłacić miljon na jakąś wyprawę, bo miljon ten miał być rozdany pomiędzy wychodźców, dla zapewnienia im przyzwoitego utrzymania za granicą. Po tak stanowczem zaprzeczeniu słowom p. Crispiego, p. Ratazzi prosił go o złożenie dowodów, na których opierał swoje wystąpienie.

Mowa p. Nicotera, przepełniona była osobistościami i uszczypliwemi wyrazami, miotanemi przeciwko głównodowodzącemu jenerałowi gwardją narodową w Neapolu, oskarżając go, że wydał rozkaz strzelania do ludu. Posiedzenia więc rozpoczęły się cokolwiek gwałtownie, ale burza wkrótce ucichła i nie pociągnie za sobą szkodliwych następstw. P. Crispi zrobił więcej wrażenia jakąś tajemniczością, którą pokrywał swoje wystąpienie aniżeli faktami, które przedstawił izbie. Na jednem z następnych posiedzeń, p. Sella przedstawi izbie sprawozdanie o stanie skarbu państwa, który w rzeczy samej nie jest tak zły, jak powszechnie sądzono. Deficyt w budżecie na rok 1863, który obliczono już na 800 miljonów, nie wyniesie jak 500 miljonów, i co więcej da się on zapełnić z nadzwyczajnych dochodów królestwa włoskiego, tak, że zaciąganie nowej pożyczki, byłoby rzeczą zbyteczną. Trudne to było zadanie ministra skarbu, ale jednak, jak się pokazuje, potrafił go rozwiązać p. Sella, co nie małą przynosi mu zasługę.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Berlin, 6 *Czerwca*. O godzinie 6-ej wieczorem, po półgodzinnej przerwie, przystąpiono do głosowania. Projekt p. Vincke został znaczną większością głosów odrzucony, również jak i projekt p. Reichenspergera. Obie poprawki p. Bresgen zostały przyjęte przez połączone głosy środka z lewą stroną. Poprawka p. Sybel, otrzymała przy imiennem głosowaniu 253 głów za sobą a 55 przeciwnych. Przeciwnymi byli mianowicie frakcja katolicka i pp. Twesten, Waldeck i Kirchmann. Posłowie polscy wstrzymali się od głosowania. Cały adres z poprawkami został przyjęty 219 głosami przeciw 101. Posiedzenie zakończyło się o godzinie $8\frac{1}{2}$.

Marsylja 4 *Czerwca*. Z Aten donoszą, że 29 maja książę Walji przybył do tego miasta, lecz obrał pomieszkanie nie w pałacu królewskim, ale w gmachu poselstwa angielskiego; odwiedził on Króla i Królowę, a Król odwiedził go nawzajem. Książę miał zamiar dnia 31 b. m. Ateny opuścić. W Konstantynopolu otrzymał książę Walji bogate dary, mianowicie naszyjnik dla Królowej Wiktorji. Ministrowie ponownie podali się do dymisji. lecz Król jeszcze się wacha oddać się w ręce opozycji. Usiłowania utworzenia gabinetu mięszanego nie przyszły do skutku.

Wrocław 6 *Czerwca*. *National-Zeitung* donosi, że podług depeszy nadeszłej z Kassel, jenerał-adjutant Lossberg otrzymał polecenie utworzenia nowego gabinetu. Najprzód udano się w tym celu do radcy rejencyjnego p. Wieganda, męża wiernego konstytucji. Skutek tego kroku jest dotąd niewiadomy.

Turyn 4 *Czerwca*. Dziennik *Diritto* ogłasza list Garibaldego, w którym między innemi znajduje się wyrażenie: Wszelkie werbowania obecnie przedsięwzięte, nastąpiłyby mimo mojej wiedzy i przeciw mojemu zdaniu. W tymże dzienniku pułkownik garibaldystowski Acerbi zaprzecza, jakoby miał jakikolwiek udział w werbowaniu. Prawo o stowarzyszeniach obejmuje werbowanie ochotników i składki na zakupienie broni i amunicji.

Berlin 6 *Czerwca*. W izbie panów uchwalono dziś znaczną większością głosów, aby posiedzenia tejże izby uważane były jako dalszy ciąg poprzednich. W izbie deputowanych zapisało się do rozpraw nad adresem 42 mówców. Przemawiali pp. Vincke, Kirchmann, Fubel, Waldeck. Ostatni utrzymywał, że rząd tylko pozornie może rządzić konstytucyjnie. Minister skarbu v. der Heydt odpowiedział, że rząd już w dniu poprzednim oznajmił, w jaki sposób rządzić zamierza. Prosimy, wyrzekł minister, aby nas sądzono podług naszych czynów. Jeżeli izba chce przeciw nam wystąpić, w takim razie my także zdołamy stawić opór. Gabinet nigdy nie postępował niesłusznie, ani nieprawnie. Rozprawy o wypadkach zaszłych wśród wyborów toczyły się bardzo żywo. P. Kosch zdawał sprawę o królewieckich, a p. Frese o Mindeńskich wyborach; ostatni utrzymywał że w deputacji z tego miasta do króla wysłanej, znajdowała się osoba kilkakrotnie za fałszerstwo karana. Żywe oznaki oburzenia. Minister Jagów oswiadczył, że wypadki o których mowa zupełnie mu były nieznane. Wśród rozpraw nad projektem p. v. Vincke co do traktatów handlowych, wyraził się p. v. der Heydt, że decyzja izby będzie miała stanowczy wpływ na przyszłość kraju.

Bruksela 6 *Czerwca*. *Indépendance belge* donosi, że margr. de Lavalette ma oznajmić kardynałowi Antonellemu, iż z przyszłą wiosną ustanie okupacja Rzymu. Francja nie będzie proponowała nowego załatwienia sprawy, lecz tylko prześle do Turynu propozycje Rzymu.

Belgrad 6 *Czerwca*. Oficer ze straży tureckiej zaczepił policjanta serbskiego; ostatni dał ognia z pistoletów i ranił przechodzącego tatara tureckiego. Zbiegowisko, które skutkiem tego nastąpiło, zostało uśmierzone, i komunikacja chwilowo przerwana, została przywróconą; jednakże straż turecka odbywa służbę w pogotowiu do ataku na bagnety. Policjant serbski został aresztowanym, i nakazano śledztwo w tej sprawie.

Wrocław, 7 *Czerwca*. Z źródła urzędowego nadeszła następująca wiadomość telegraficzna: Król przyjmował deputację izby deputowanych wyznaczoną do doręczenia mu adresu, odebrał adres, po przeczytaniu go, z rąk prezesa p. Grabowa, i odpowiedział w sposób następujący: Z zadowolnieniem przyjąłem wyrażone zapewnienie wierności i prawej uległości. Powtarzam, że niezmiennie opieram się na zasadach zaprzysiężonej konstytucji i mojego programu z listopada 1858 roku, i w tem zupełnie się zgadzam z mojem ministerstwem; przytem spodziewam się, że wyrażone przez panów uczucia zostaną potwierdzone czynami, a ponieważ panowie przytoczyli jeden ustęp mojego programu z r. 1858, zechciejcie go słowo w słowo dobrze zachować w pamięci, a obeznacie się dobrze z memi zamiarami.

Konstantynopol, 31 *Maja*. Cesarz Napoleon przesłał sultanowi wielką wstęgę legji honorowej. Wysłano Omerowi paszy 6 baterji dział żłobkowanych. Telegram Omera Paszy donosi, że książę Czarnogórski Mikołaj, odpowiedział na ultimatum, uniewinniając zaszłe wypadki przez opóźnioną cywilizację swych poddanych, którzy granicę tylko w celach handlowych przeszli. Rosyjskie stowarzyszenie marynarki parowej otwiera komunikację między Konstantynopolem a Batum.

Belgrad, 7 *Czerwca*. Rząd zaprotestował u państw poręczających przeciw onegdajszej demonstracji wojennej ze strony załogi tureckiej, uchylając się od odpowiedzialności za wszelkie możebne następstwa.

Rzym, 3 *Czerwca*. Wojsko francuzkie zatrzymało w pobliżu Albano dwa furgony broni, eskortowane przez żandarmów papiezkich.

Frankfurt nad Menem, 7 *Czerwca*. W tutejszych dobrze powiadomionych sferach krąży następująca, pomyślna dla stronnictwa konstytucyjnego lista mającego się nowo utworzyć ministerstwa heskiego; p. Lossberg ma objąć wydział spraw zagranicznych, p. Kersting sprawiedliwości, p. Wiegand spraw wewnętrznych, p. Zuschlag skarbu, pułkownik Baumbach wojny.

Paryż, 7 Czerwca. Dzisiejszy *Monitor* donosi o blokadzie portów Tampico i Alvarado.

Turyn, 7 Czerwca. P. Ratazzi wyrzekł w izbie deputowanych, że rząd nigdy nie dawał powodu do przedwczesnych nadziei, co do rozwiązania kwestji rzymskiej i dodał, że trzeba, aby Włochy za pomocą moralnych środków okazały niezachwianą wolę objęcia w posiadanie swej właściwej stolicy, i przekonały Europę o słuszności swej sprawy. Do rządu tylko należy wszelka organizacja siły zbrojnej; rząd nigdy nie przeznaczył Garibaldemu żadnej sumy, i nigdy się nie przychylał do wyprawy. Izba następnie odrzuciła projekt śledztwa i przyjęła 189 głosami przeciw 33 porządek dzienny następujący: Po objaśnieniu ministerstwa co do ostatnich wypadków, izba pochwala postępowanie gabinetu i pokłada zaufanie, że rząd zawsze się będzie starał o utrzymanie powagi prawa i godności parlamentu.

Paryż, 7 Czerwca. Czytamy w *Pays*: Najnowsza depesza, która nadeszła przez Hiszpanję, donosi, że Francuzi dnia 25 Maja przebywszy Montezumę i tylko o kilka godzin drogi byli oddaleni od Meksyku. Cała armja Meksykańska znajdowała się w zupełnem rozprzężeniu, a większa jej część okazywała widocznie przychylność dla armji francuzkiej. Wszędzie tworzyły się rządy tymczasowe, jako opozycja przeciw rządom prezydenta Juarez.

Madryt, 6 Czerwca. Po odczytaniu na posiedzeniu Kortezów dokumentów dotyczących kwestji meksykańskiej opinja publiczna okazuje się nieprzychylną jenerałowi Prim.

Raguza, 5 Czerwca. Dnia 2-go Czerwca Abdi-Pasza na czele 12,000 Turków uderzył w Piperi na oddział Czarnogórców złożony z 8000 ludzi pod dowództwem Mirka. Turcy stracili 400, a Czarnogórcy 200 ludzi. W poniedziałek i wtorek Derwisz-Pasza przechodził nad granicą Czarnogórską, nie przestępując za terytorjum Herzegowiny.

Raguza, 6 Czerwca. Derwisz Pasza przybył w poniedziałek do wąwozu Welemji gdzie stoczył z Czarnogórcami bitwę. Nazajutrz dotarł do Ritta, gdzie także mordercza bitwa miała miejsce, trwająca aż do środy. Do tych czas Derwisz Pasza nie zdołał przebić sobie drogi, przez góry. Rucisti poniósł śmierć pod Niksicz, postradawszy część swej artylerji i swych zapasów.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

— Dzień 7 b. m. był pogodny, od g. 11 rano na wypogodzonem niebie ukazały się małe chmury (cumulus), które wieczorem dopiero znikły. Przed południem panował wiatr słaby południowo zachodni—po południu mierny zachodni, wieczorem słaby południowy. Powietrze nadzwyczaj gorące, średnia temperatura dnia jest 19³/₅ stopni, o 6 stopni wyższa od normalnej, największe ciepło po południu 25, najmniejsze w nocy 13½ stopni R., na słońcu o godz. 3 po południu, termometr pokazywał 32 stopnie Réaumura. Barometr wznosił się, średnia jego wysokość jest 751,40 milimetrów. Na słońcu 4 gromady plam. Elektryczność 29 stopni.

— Dzień 8 b.m. był pogodny, od godziny 11 do godziny 6 wieczorem, małe chmurki w części pokrywały niebo. Przed południem panował słaby, po południu mierny wiatr południowo-zachodni. Powietrze gorące. Średnia temperatura dnia jest 21⁷/₁₀ stopni, o 8 stopni wyższa od normalnej; największe ciepło po południu 26, najmniejsze w nocy 15 stopni Réaumura. Barometr opadał, średnia jego wysokość jest 751,72 milimetrów. Na słońcu 3 gromady plam i jedna plama oddzielna.

— Dzień wczorajszy był na pół pogodny i gorący; pierwsza połowa dnia pogodna, od godziny 3¼ niebo prawie pochmurne, grzmoty i błyskawice, o godzinie 3¾ wieczór deszcz drobny chwilowo padał, później od godziny 6 wieczór niebo na pół pogodne, lecz od 8¼ całkiem pochmurne, grzmoty i nieustanne błyskawice w stronie południowo-wschodniej i północno-zachodniej nieba. Z rana panował wiatr południowy słaby, później południowo-zachodni słaby, wieczorem wschodni słaby. Średnia temperatura dnia jest 20½ stopni, o 6 stopni wyższa od normalnej; największe ciepło po południu 26, najmniejsze w nocy 15½ stopni Réaumura. Od godziny 10 rano barometr opadał, średnia jego dzienna wysokość jest 748,15 milimetrów. Elektryczność 20 stopni. Na słońcu 3 gromady plam i jedna oddzielna plama.

— We wsi i gminie Przezdziatka, powiecie Siedleckim, dnia 11 Maja r. b. z niewiadomej przyczyny wynikł pożar, skutkiem którego spalił się dom folwarczny murowany, ubezpieczony na rs. 2040, tudzież rozmaite ruchomości; z nich jedne były ubezpieczone na rs. 5,000, a inne nieubezpieczone i tych mogło się spalić na rs. 500.

—Z uderzenia piorunu wszczął się w dwóch miejscach pożar, mianowicie w dniu 12 Maja r. b. na folwarku Zawady, w gminie Królowa nowa, w powiecie Siedleckim, skutkiem czego spaliła się owczarnia ubezpieczona na rsr. 2190, a w niej 453 owiec i 19 sztuk bydła rogatego,—tudzież dnia następnego, to jest 13 Maja r. b. na folwarku Zagrody, w gminie Krzemień, powiecie Zamojskim, od pożaru tego zgorzała owczarnia murowana, ubezpieczona na rs. 730, spaliło się kilka sztuk inwentarza, różne sprzęty gospodarskie i kilka stojących w pobliżu stert słomy.

— Jak zwyczajnie, w pierwszych dniach b. m., ukazał się na widok publiczny 6 zeszyt (na miesiąc Czerwiec) *Pamiętnika religijno-moralnego*, zawierający: *Wykład pisma Świętego (Mowa Elifaza do Joba)*, ks. Wal. Serwatowskiego; *Żywoty niektórych kościoła polskiego pasterzy*, z rękopismu łacińskiego biblioteki Zamojskich, tłomaczone przez ks. J. Gackiego; obecnie pełen zasługi tłomacz, podaje życiorys *Jana Chojeńskiego*, (ur. 1485 um. 1538), biskupa krakowskiego, kanclerza, ułożony, jak sądzi on przez Stanisława Górskiego, układacza Tomicjanów, który to życiorys tem jest ciekawszy, że nie obejmuje go Łętowskiego katalog, zatem po raz pierwszy ukazuje się na widok publiczny, a przytem tłomacz umiał go opatrzyć doskonałemi notami objaśniającemi. Życiorys ten pełen żywości, jędrnym przełożony jest językiem. Kopje z dwóch rękopismów, pochodzących z XVI wieku, sporządził i skolacjonował w 1847 r. ś. p. Antoni Muczkowski wspólnie z p. Cyprjanem Walewskim, a p. Przeździecki do kopji tej dołączył warjanty. Tak ten artykuł, jak i w ogóle wychodzące z pod pióra ks. Gackiego, odznaczające się erudycją, starannością, stanowią jedną z ozdób *Pamiętnika*. Zaraz po tym artykule następuje bardzo ciekawy, pod ogólnym napisem: *Materjały do dziejów kościoła polskiego z języków wschodnich* przez A. Muchlińskiego, który zamierza ogłaszać przekłady z języków wschodnich, dokumentów pisanych do naszego duchowieństwa i w sprawach kościoła polskiego w XIV, XV, XVI i XVII wiekach, biorąc za źródła do tego: 1) Dzieło arabskie: *Medżmna-Resaili-reaijje*, czyli zbiór listów pasterskich patrjarchów katolickich Syrji, zebranych staraniem zakonników Maronickich na Libanie, świadczących o zabopólnem interesowaniu się dwóch odległych kościołów; 2) Zbiór dokumentów z archiwum zagranicznego w Moskwie, drukujący się obecnie w Petersburgu, w którym znajdują się dotyczące dziejów naszych listy Chanów Krymskich do duchowieństwa polskiego; 3) Zbiór ogłaszający się teraz w Wiedniu staraniem Miklosicza i Józefa Müllera, pod tytułem: *Acta Patriarchatus Constantinopolitani ab anno 1315 e codicibus manuscriptis Bibliothecae palatinae Vindobonensis edita cura Miklosich et Jos. Müller. Vindobonae* 1860—1861. Na początek profesor Muchliński daje 3, poczerpnięte z pierwszego źródła, listy do duchowieństwa polskiego patrjarchy Maronitów Mojżesza Akkarejskiego (1559 r.), Patrjarchy Maronitów Józefa, przywieziony do Polski przez jego sługę Izaaka (1603) i trzeci tegoż patrjarchy (1620). Następnie idzie przekład wyciągów z listu pasterskiego na post, wydanego przez księdza Bonnechose arcybiskupa z Rouen, pod tytułem *Papieztwo;* rozbiór pod względem religijno-moralnym romansu Wiktora Hugo *Nędznicy*, umieszczanego w odcinku Gazety Polskiej, przez ks. M. Nowodworskiego; *Misje w Oceanji*, przez ks. Jozefa Szpaderskiego, gdzie podane są nader ciekawe wiadomości z relacji ks. Waltera Donalda, sekretarza ks. Pompallier, biskupa Oklandu w Nowej Zelandji, z listu ks. Maigret, biskupa Arabji, wikarjusza Apostolskiego na wyspach Sandwich i z listu ks. Gaveta, Marjanina, opisującego wizytę pasterską biskupa Bataillon po obszernym jego wikarjacie w środkowej Australji;—krytyczna wiadomość o wydanem w Wilnie dziele ks. Ad. St. Krasińskiego, biskupa Wileńskiego, pod tytułem: Prawo kanoniczne krótko zebrane, napisana przez ks. A. Szelewskiego. W *kronice kościelnej i rozmaitościach* oprócz wiadomości o wizytach pasterskich Arcybiskupa Warszawskiego, godnem uwagi są: wyciąg z listu pasterskiego biskupa podlaskiego, usilnie zalecającego kapłanom nauczanie katechizmu, i wiadomość historyczna o wsi Łopienniku. Zeszyt ten kończy *Kronika zagraniczna* zawierająca wiadomości z Włoch, Francji, Kochinchiny, Szwajcarji, Niemiec i Turcji.

— W dniu jutrzejszym, to jest we Środę, dnia 11-go Czerwca, o godzinie 11-ej, ma być odsłonięty pomnik, wystawiony dla Sebastjana Klonowicza, jednego z najznakomitszych poetów polskich XVI wieku, w miejscu jego rodzinnem Sulmierzycach w Wielkiem Księztwie Poznańskiem, na temże samem miejscu, które kiedyś Wójtostwem zwano i gdzie jak tradycja niesie ojciec Klonowicza mieszkał, a poeta się urodził. Miejsce to, mniej więcej czworobok wynoszący do 15000 stóp kw., od miasta na pomnik ofiarowane, będzie teraz ozdobą Sulmierzyc a podobno i całego Księstwa. Pomnik jak wiadomo jest żelazny, wykonany w zakładzie Dr. Cegielskiego w Poznaniu, waży 200 cetnarów i uważają go za dzieło pierwszego rzędu pod względem prostoty rysunku ścisłości i dokładności wykonania, zwłaszcza przy takim ogromie masy. Jest on w postaci obelisku, który razem z wywyższonym o 4 stopy fundamentem ma 24 stóp wysokości, rozmiary zaś i stosunki jego jak najharmonijniej zachowane, miłe i wdzięczne sprawiają wrażenie. Po czterech stronach sześcianu, na którym igła obeliskowa spoczywa, umieszczone są złoconemi literami następne napisy: na stronie głównej *Sebastjanowi Fabjanowi Klonowiczowi ziomkowi staraniem Tow. Przyj. Nauk. Poznańskiego*; na drugiej stronie odwrotnej: *Ur. w Sulmierzycach r.* 1551 *umarł w Lublinie r.* 1608; na stronie bocznej, pierwszej, tytuły dzieł *Victoria Deorum, Roxolania*, na drugiej, *Worek Judaszów, Flis.*

— Dnia 28-go Maja umarł w Petersburgu znany w literaturze rosyjskiej poeta Leon Mej, który z zamiłowaniem śledził piśmiennictwo polskie i odznaczył się pięknemi przekładami utworów Mickiewicza, Pola, Syrokomli i innych.

— Piszą z Krakowa pod 6 Czerwca: Dowiadujemy się, że Towarzystwo archeologiczne narodowego muzeum czeskiego w Pradze, mianowało swoim członkiem honorowym, Księdza Łętowskiego, biskupa Jopejskiego, dziekana kapituły krakowskiej. Godnem jest również wzmianki, że dzieło tego księdza biskupa p. t.: „*Katedra Krakowska*" wydane w Krakowie, wysłane zostało na wielką wystawę londyńską, jako monument typograficzny miasta Krakowa. Wspaniałość wydania zwróciła na siebie uwagę znawców i to w stolicach, gdzie sztuka Guttenberga stoi na tak wysokim stopniu doskonałości.

— Dnia 2 Czerwca odbyło się w Poznaniu 57 posiedzenie wydziału nauk przyrodzonych, Towarzystwa przyjaciół nauk. Po złożeniu nadesłanych darów, przekazano do rozpatrzenia komisji wyznaazonej oddzielnie do tego, rozprawę w rękopiśmie nadesłaną przez Dra Karwackiego *O Durze czyli Tyfusie*. Następnie wydział zajął się wyznaczeniem jednego z członków do odczytania rozprawy stosownej na zbliżającem się posiedzeniu publicznem, a w nieobecności Dra Rzepeckiego, który miał zdać sprawę z dzieła doktora Dropsy *Elektryczność i magnes* w stanie zdrowia człowieka, p. A. Lubomędzki odczytał zapowiedzianą rozprawę o *wpływie księżyca na wegetację roślin*, której przedmiot mocno zajmujący obecnych, dał powód do obszernej dyskusji, na czem posiedzenie zostało zakończone.

— Serbowie tak księztwa serbskiego, jak i zostający pod panowaniem austrjackiem, drukują swe księgi kirylicą. Od pewnego atoli czasu widoczna jest dążność zastosowania do języka serbskiego alfabetu łacińskiego. Dążność ta urzeczywistnioną została przed dwoma laty przez wydanie w języku serbskim, lecz pismem łacińskiem, książki pod tytułem: „Serbska rozprawa o piśmie łacińskiem. Wraz ze zbiorem utworów przytoczonych jako przykład zastosowania nowego pisma łacińskiego. W Wiedniu 1860." *(Soerbska besaeda u Latinskom pismu, jedan književni sbornik za ogled novog typa organicke latinice. U Becu* 1860. In 8-vo, stronic 164). Pomysły tą książką objęte, przypominają zasady przyjęte przez krainców w celu zastąpienia kirylicy alfabetem łacińskim i używania dla dźwięków słowiańskich, których litery łacińskie wyrazić nie mogą, znanych już liter, lecz z pewnemi u góry znakami (tak jak w języku polskim, czeskim, a w części i w serbo-łużyckim), lub też nowo wynalezionych znaków, mających zastępować litery lub dźwięki. Autor, dla dowiedzenia zasadności swych pomysłów, przytacza mnóstwo kombinacij lingwistycznych, przyczem dotyka i starożytności klasycznej, i starożytności słowiańskich, i mitologji i t. d., a jednocześnie gani tak ortografję czeską, jak i kirylicę. Druga połowa książki obejmuje wzory użycia w języku serbskim alfabetu łacińskiego; są to przekłady z Iljady Homera, z Isokrata i Bajrona.

TEATRA W WARSZAWIE.

Wielki Teatr.—Dziś we wtorek d. 10 Czerwca, czternasty raz opera Buffa: w 4ch obrazach, z francuzkiego: **Orfeusz w piekle**, odśpiewana przez pp. *Ziołkowskiego*, *Matuszyńskiego*, *Millera*, *Szczepkowskiego*, *Quattriniową*, *Chodowiecką*, *Micińską*, *Kwiecińską*, *Podlewską*, *Rybicką*, *Grabowską*, *Prochazkę*, *Stankiewiczównę*, *Dąbrowskiego*, *Mystkowskiego*, z tańcami układu Romanana Turczynowicza.

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1go piętra....	4	50	10	Amfiteatr 2go pięt..	„	75	2½
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	2½
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto „ drugich.	1	5	2½
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	„	90	2½
Amfiteatr 1go piętra w 6ciu pier. rzę.	1	5	2½	Galerja, miej. num.	„	52½	„
w następnych.	„	90	2½	Galerja, miej. nien.	„	45	„
				Paradyz..........	„	22½	„

Zacznie się o godzinie 7½.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 10 czerwca.

		żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Monety.					
Pół-Imperjały Rosyjskie. . . .		—	—	5	70
Dukaty Holenderskie nowe ważne.		—	—	—	—
Pruski Kurant . . za 100 Tal.		—	—	—	—
Papiery.					
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)		92	72	92	47
Bilety Skarbu Królestwa Polskiego		—	—	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs.		15	2½	15	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.		—	—		
Obligi wspólki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.		—	—		
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . .		—	—	—	—
dito 500 . .		83	50	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.		70	75	70	33
Wexle.					
Berlin . . 100 Tal.	2 M.	102	60	102	37½
„ . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . . 100 Tal.	2 M.	—	—	—	—
„ . . 100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg . . 300 BMk.	2 M.	156	—	—	—
Londyn . . 1 Ft. St.	3 M.	6	95	—	—
Moskwa . . 100 Rs.	1 M.	99	25	—	—
Petersburg . 100 Rs.	1 M.	99	50	—	—
„ . . 100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż . . 300 Fr.	2 M.	82	80	—	—
„ . . 300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Złr.	2 M.	81	—	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. k. 77⁷/₉

„ „ od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 28

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 2948) *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Zawiadamiam, iż po 1o Hieronimie Mierzewskim, współwłaścicielu sumy rs. 600 z procentem pod Nr. 10 na dobrach Nowej Wsi części II z okręgu Pyzdrskiego w dziale IV. wykazu hypotecznego lokowanej, oraz ostrzeżenia o służącem tejże sumie pierwszeństwie hypotecznem przed sumą rs. 3450 pod Nr. 6 na tychże samych dobrach i w tymże dziale lokowaną, wreszcie jako współwłaścicielu sumy rs. 900 wziętej do depozytu władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z pożyczki dodatkowej II. Okresu tegoż Towarzystwa na dobra Obory z Okręgu Pyzdrskiego udzielonej; 2. Kazimierzu Stanisławskim, jako współwłaścicielu ostrzeżenia na kapitale rs. 900 lokowanym dla Kazimierza Idzikowskiego w dziale IV. wykazu hypotecznego pod Nr. 3 *b.* na dobrach Siewieruszki Wielkie i Małe części lit. A. w Okręgu Wartskim położonych, zapisanego co do niemożności aljenowania i obciążania tegoż kapitału; 3. Teressie z Bogdańskich Korytkowskiej, właścicielce sumy rs. 2100 lokowanej na dobrach Tuwalczewie z okręgu Wartskiego w dziale IV. wykazu hypotecznego pod Nr. 12; 4. Kazimierzu Wiesiołowskim, współwłaścicielu nieruchomości w m. Kaliszu przy ulicy Łaziennej pod Nr. 111 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, oraz że do regulacji tychże spadków oznaczony jest termin na dzień 8 (20) Grudnia 1862 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta.

Kalisz d. 18 (30) Maja 1862 r.
Edward Milewski.

(N. D. 1247) *Pisarz Kancelarji Ziemiańsiej Gubernii Augustowskiej Wydziału II.*

Po śmierci Jenerała Lejtnanta Gerstenzwejg jako donatarjusza dóbr Królowe Krzesło w Gubernii Augustowskiej położonych, otworzył się spadek do regulacji którego przed podpisanym w mieście Suwałkach, wyznacza się termin na dzień 17 (29) Września 1862 r. pod prekluzją.

Suwałki dnia 13 (25) Lutego 1862 r.
Sędzia Trybunału, Brzozowski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 2761) *Sąd Pokoju Okręgu Kalwaryjskiego.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki placu pustego, czyli ogrodu warzywnego w m. Kalwarji pod Nr. pol. 457 a Kadastru 325 przy ulicy Trakiańskiej położonego, w granicah pomiędzy nieruchomościami Franciszka Fizykiewicza, z jednej, i Feliksa Borkowskiego z drugiej strony, końcem jednym tejże ulicy Frakiańskiej, a drugim placu Fizykiewicza dotykającego, znajdującego się.

Zawiadamia interesentów że takowa odbędzie się w Sądzie tutejszem w d. 13 (25) Września r. b.

Wzywa ich przeto aby do takowej osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie do tego umocowanych, zaopatrzeni w dokumenta własność ich udowadniające w Sądzie tutejszym zgłosili się.

Ostrzega się iż niestawający w terminie podpadną skutkom prekluzji prawem hypotecznem z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby zaś właściciel niestawił się, ten na żądanie interesentów ulegnie karze od złp. 10 do 50 i utraci dobrodziejstwa prawa względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji regulacyjnej nastąpi w dniu tym samym co i regulacja i do niej winni interesenci zgłosić się bez dalszego wezwania.

Kalwarja d. 10 (22) Maja 1862 r.
Podsędek, Stempień.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 2751) *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 14 (26) Czerwca r. b. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w Sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja przez rozpieczętowanie deklaracji złożyć się mających, na dostawę obręczy leszczynowych dla Warzelni soli w Ciechocinku kóp 39,999, a to w ciągu lat 1863, 1864 i 1865 corocznie po kóp 13,333.

Cena do licytacji in minus ustanowiona jest na kop. 20¾ za kopę obręczy, licząc w to wartość materjału z dostawą, kontrakt zawarty będzie z podejmującym się dostawy za najniższą cenę, z należytości za dostawę obręczy przypadającej, potrącony będzie 1% na fundusz stowarzyszenia Górniczego. Vadium do licytacji wymagane jest w kwocie rs. 277, a kaucja do samej dostawy rs. 690 w gotowiźnie lub papierach publicznych krajowych procentowych.

Bliższe warunki dotyczące tej dostawy przejrzeć można każdodziennie prócz dni świątecznych w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego w Warszawie i w biurze Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winien przed oznaczonym do licytacji terminem nadesłać pod adresem do własnych rąk Prezesa Banku franco, deklarację opieczętowaną podług poniższego wzoru napisaną bez skrobań, przekreśleń i poprawek, deklaracje takowe przyjmowane będą do dnia 14 (26) Czerwca r. b. do godziny 12 w południe.

Warszawa d. 14 (26) Maja 1862 r.
za Prezesa, Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, S. Szemioth
za Naczelnika Kancelarji, Kupiszeński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 14 (26) Maja r. b. Nr. 9074 składam niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawić do Warzelni soli w Ciechocinku, przez trzy lata następne 1863 1864 i 1865, obręczy leszczynowych na beczki solówki przydane, podług opisu warunkami licytacyjnemi mnie znanemi objętego, po 13333 kóp rocznie czyli w ogóle kóp 39999, poddając się wszelkim zastrzeżeniom w tychże warunkach poczynionym, za cenę tu wypisać literami cenę kopy obręczy. Dołączam dowód na złożone vadium w sumie rs. 277 po które gdybym się przy dostawie nie utrzymał, sam się zgłoszę, lub upraszam o odesłanie takowego do N.

Mieszkam w N. pisałem dnia N. podpisać imię i nazwisko.

Adres na deklaracji położyć następujący „do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego."

Deklaracja na dostawę obręczy dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

(N. D. 2817) *Bank Polski.*

Podaje do wiadomości, że d. 4 (16) Czerwca r. b. o godzinie 10 z rana, na dziedzieńcu gmachu Bankowego, przed delegowanym urzędnikiem Banku sprzedane zostaną przez głośną licytację, więcej dającemu prasy, różne sprzęty i utensylja, tudzież kamienie litograficzne różnej wielkości, pozostałe od użytku po zwiniętej litografii Bankowej, a to za gotowe pieniądze zaraz po przybiciu płacić się mające.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1862 r.
za Prezesa, Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, S. Szemioth.
(3) zą Naczelnika Kancelarji, Kupiszeński.

(N. D. 2925) *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 15 (27) Czerwca r. b. i następnych, od godziny 10ej z rana, rozpocznie się i ciągle odbywać się będzie aż do ukończenia, w Składzie Bankowym przy placu Krasińskich, sprzedaż wełny i innych towarów w Banku zastawionych, a w właściwym czasie niewykupionych.

Sprzedaż odbywać się będzie za gotowe pieniądze, zaraz po przybyciu płacić się mające.

Warszawa dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1862 r.
za Prezesa, Vice- Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, S. Szemioth.
(1) Naczelnik Kancelarji, Fr. Kupiszeński.

(N. D. 2951) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 12 (24) Czerwca r. b. o godzinie 11 z rana w sali licytacyjnej bióra Rządu Gubernialnego Warszawskiego odbytą zostanie głośna in minus licytacja na entrepryze przebrukowania ulic w m. Błoniu, zaczynając od sumy rs. 575 kop. 13 kosztorysem przez Komisją Rządową Spraw Wewnętrznych zatwierdzonym ustanowionej.

Każdy chęć mający podjęcia się pomienionych robót winien wcześnie przed terminem złożyć w kasie Gubernialnej lub w której kolwiek z kas Skarbowych, albo w Banku Polskim na vadium sumę rs. 57 kop. 50, jako ¹/₁₀ część tej sumy od jakiej licytacja się rozpocznie, poczem z gotowem kwitem, usprawiedliwiającym złożenie vadium, winien się zgłosić w miejscu i terminie powyżej ogłoszonym gdzie po złożeniu oddzielnie gotowizną kwoty rs. 10 na pokrycie kosztów ogłoszeń do licytacji przypuszczonym będzie.

Kosztorys robót i warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Wydziale Administracyjnym Rządu Gubernialnego każdego dnia w godzinach biórowych, wyłączając niedzielę i święta uroczyste.

Warszawa d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r.
z upow. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Stróżycki.
(1) za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 2927) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Zawiadamia osoby interesowane, iż na dostawę żywności przez czas od d. 19 Września (1 Października) 1862 r. do tegoż dnia i miesiąca 1863 r. do więzienia karnego i badań w Kielcach, oraz do więzień badań w Radomiu, Sandomierzu i Chęcinach, jak równie do aresztów detencyjnych w 19tu miastach Okręgowych tutejszej Gubernii znajdujących się, od ceny normalnej kop. sr. pięć za porcję dzienną chorego i zdrowego więźnia, odbywać się będzie d. 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. od godziny 11 rano w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego głośna in minus licytacja.

Życzący sobie przeto podjęcia się tej entrepryzy zechcą się wczasie i miejscu wyżej w skazanym znajdować, zaopatrzeni w vadium wgotowiznie lub listach zastawnych, wynoszące do więzienia w Kielcach rs. 750, do więzień w Radomiu, Sandomierzu i Chęcinach po rs. 500, a do aresztów detencyjnych po rs. 10, które nieutrzymującym się przy licytacji zaraz powrócone, utrzymującym się zaś będzie zatrzymane na kaucją aż do expiracji kontraktu o tę dostawę zawrzeć się mającego.

Warunki tej entrepryzy są do przejrzenia w wydziale wojskowo-policyjnym Rządu Gubernialnego tutejszego, i u nadzorców głównych więzień.

Radom d. 24 Maja (5 Czerwca) 1862 r.
zupow. Gubernatora,
Radca Gubernialny, Jedliński.
za Naczelnika Kancelarji, Galiński.

(N. D. 2820) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 11 (23) Czerwca 1862 r. w biurze Naczelnika Ptu Sandomierskiego odbędzie się licytacja przez rozpieczętowanie deklaracji na entrepryzę restauracji kościoła i obmurowanie cmentarza grzebalnego w Parafii Koprzywnica w Powiecie Sandomierskim leżącej, na którą koszta są zatwierdzone w sumie rub. sreb. 2844 kop 6. Warunki do licytacji wraz z wykazem kosztów przejrzeć można w biurze Naczelnika Ptu Sandomierskiego, wzywając więc mających chęć podjęcia się tej entrepryzy, aby deklaracje swe na dzień 11 (23) Czerwca 1862 r. przed godziną 12 z rana pod adresem Naczelnika Powiatu Sandomierskiego w następującej treści: że podejmuję się entrepryzy restauracji kościoła i obmurowania cmentarza grzebalnego w par. Koprzywnica w Pcie Sandomierskim leżącej, podług wykazu kosztów za sumę rubli srebrem N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach do licytacji domieszczonym. Na dotrzymanie kontraktu składam vadium w kwocie rs. 284 kop.— wyraźnie N. i na to kwit Kasy N. załączam.

Że stałe zamieszkanie mam w N. i wrazie nieutrzymania się na licytacji, żądam zwrotu przez pocztę kwitu, na złożone vadium na mój koszt lub zatrzymania takowego aż do mojego zgłoszenia się.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku N z własnoręcznym z imienia i nazwiska podpisem nadesłali, oświadcza że później złożone przyjęte nie będą.

Radom d. 11 (23) Kwietnia 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego,
(2) Radca Gubernialny, Statkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Galiński.

(N. D. 2893) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomych z pobytu:

1. Telesfora Sidzińskiego mającego wierzytelność zabezpieczoną na dobrach Łeszczynie w dziale IV. pod Nr. 11, wykazu hypotecznego tychże dóbr.

2. Franciszki z Radzińskich Sidzińskiej, mającej wierzytelność zabezpieczoną na tychże dobrach w dziale IV. pod Nr. 15, wykazu hypotecznego.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. zawiadamia wszystkich interesowanych, a głównie powyżej wymienionych, iż dobra ziemskie Leszczyn Burdynówki posada leśna Teklin, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Sieradzkim Gubernii Warszawskiej położone jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rs. 1683 kopiejek 82 1/2, z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 9 (21) Lutego 1862 r. N. 1726 są wystawione na przymusową przedaż przez licytację publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 15 (27) Listopada 1862 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą, w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu Sądowym.

Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 1200 w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14750.

Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie. Wrazie niedojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz 22 Marca (3 Kwietnia) 1862 r.
Prezes, Szymanowski.
Pisarz, Janczewski.

(N. D. 2894) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomych z pobytu:

1. Ludwika Solskiego mającego prawa zabezpieczone w wykazie hypotecznym dóbr Piegowiska w Dziale 3 pod Nr. 5.

2. SSrów niegdy Franciszka-Ksawerego Majorowicza to jest: *a* Antoniego, *b* Ksawerego, *c* Karoliny Domaradzkiej, *d* Mikołaja rodzeństwa Majorowiczów z tytułu praw i wierzytelności w Dziale 3 pod Nr. 13 i 15; oraz w Dziale 4 pod Nr. 23 i 24 wykazu hypotecznego dóbr Piegowiska mieszczących się.

3. SSrów niegdy Piotra Macińskiego z imion, nazwisk i pobytu niewiadomych, z tytułu wierzytelności w Dziale 4 pod Nr. 21 i 26 wykazu hypotecznego dóbr Piegowiska, na rzecz tegoż zabezpieczonych.

4. Niewiadomych z imion nazwisk i pobytu SSów niegdy Ignacego Rychłowskiego dziedzica dóbr Stawu z powodu prawa wolnego wrębu w lasach do dóbr Piegowiska należących, w Dziale 3 pod Nr. 1 zabezpieczonego.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. zawiadamia wszystkich interesowanych: a głównie powyżej wymienionych iż dobra ziemskie Piegonisko z częścią holendrów Marcinkowskie zwanych i wszystkiemi przyległościami i przynależytościami w Okręgu i Powiecie Kaliskim Gubernii Warszawskiej położone jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 208 kop. 53 z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 9 (21) Lutego 1862 r. N. 1744 są wystawione na przymusową sprzedaż przez licytację publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 16 (28) Listopada 1862 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej przed Edwar: Milewskim Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą, w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w Gmachu Sądowym.

Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 960, w gotowiźnie lub Listach Zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6200.

Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie Wrazie niedojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie, jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1862 r.
Prezesa, Szymanowski.
Pisarz, Janczewski.

(N. D. 2895) *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernii Warszawskiej w Kaliszu.*

Do niewiadomych z imion nazwisk i pobytu:

1. SSrów niegdy Walentego Koryckiego byłego właściciela dóbr Szarowa Pańskiego.

2. SSrów niegdy Mateusza Rubacha adwokata dawniej w Kaliszu zamieszkałego z powodu zalicytowania dóbr Szarowa Pańskiego przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w r. 1853 sprzedanych.

3. SSrów niegdy Ludwika Wielowiejskiego z powodu wierzytelności na rzecz tegoż w dziale IV. pod Nr. 10, wykazu hypotecznego dóbr Szarowa Pańskiego zabezpieczonej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. zawiadamia wszystkich interesowanych a głównie powyżej wymienionych, iż dobra ziemskie Szarów Pański z wszystkiemi przyległościami i przynależ. w Ogu Wartskim Pcie Kaliskim Gub. Warszawskiej położone, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych sumę rs. 55 k. 98 z mocy upoważnienia Dyrekcji Głównej z dnia 9 (21) Lutego 1862 r. N. 1752 są wystawione na przymusową sprzedaż przez licytację publiczną, która odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej w dniu 16 (28) Listopada 1862 r. poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej przed Stanisł. Rościszewskim Rejentem miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej lub jego prawnym zastępcą, w mieście Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu Sądowym.

Vadium do licytacji oznaczone jest w kwocie rs. 405 w gotowiźnie lub w listach zastawnych z właściwemi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1340.

Warunki tej przedaży są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi wedle art. 25 powołanego na początku postanowienia Rady Administracyjnej.

Kalisz d. 7 Kwietnia 1862 r.
Prezes, Szymanowski.
Pisarz, Janczewski.

(N. D. 2953) *Dyrekcja Ubezpieczeń.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu jutrzejszym 30 Maja (11 Czerwca) r. b. o godzinie 10ej z rana w posesji Nr. 2567/8 przy ulicy Rybaki obok szlachtuza odbędzie się głośna licytacja celem sprzedaży przenicy pochodzącej z ro-

zbitego galaru pod Warszawską Cytadellą a mianowicie około kercy 70 zupełnie zdrowej i nie zamoczonej zaś około korcy 330, uległej zamoczeniu lecz do stanu prawie suchego doprowadzonej.

Warunki licytacyjne przed delegowanego urzednika na miejscu odbyć się mającej, licytacji odczytane zostaną.

Warszawa dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1862 r.
Prezes, Wierniewicz.
Naczelnik Kancelarji, Słomiński.

(N. D. 2875) *Брестъ-Литовская Коммисаріатская Коммисія.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

О порядкѣ торговъ въ 1862 *году на поставку въ Брестъ-Литовскую Коммисаріатскую Коммисію вещей а также на постройку обмундированія для снабженія рекрутъ Царства Польскаго.*

По заготовленію вещей и по постройкѣ обмундированія въ 1862 году, для Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи, на снабженіе рекрутъ Царства Польскаго, согласно разрѣшенію Намѣстника Его Императорско-Царскаго Величества въ томъ Царствѣ, дѣлаются извѣстными, во всей подробности, основанія, принятыя къ совершенію этой операціи.

Къ поставкѣ предлагаются слѣдующія вещи: сукна армейскія: сѣрое, темнозеленое, черное и сѣрое крестьянское; холсты: рубашечный и подкладочный, а также къ постройкѣ изъ помянутыхъ матеріяловъ слѣдующее обмундированіе: фуражныя шапки безъ козырьковъ, шинели, шаровары, галстуки, ранцы, рукавицы и холщевыя рубахи.

О количествѣ вещей, какое понадобится въ поставку, а также о числѣ обмундированій, какія потребуются въ постройку подрядчику будетъ объявлено, въ свое время.

Заготовленіе вещей будетъ произведено на общихъ правилахъ, указанныхъ во II главѣ III раздѣла I книги IV части свода Военныхъ постановленій, о подрядахъ военнаго Министерства.

Торги будутъ производиться въ Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи 11 и 15 числѣ Іюня мѣсяца 1862 года, въ *двухъ* видахъ: на всю операцію и особо по каждому званію вещей, на сукна и холсты и на постройку рекрутскаго обмундированія, т. е на шитье онаго.

Утвержденіе послѣдней цѣны, оставшейся на торгахъ, будетъ зависѣть отъ Намѣстника Царства Польскаго, по соображеніи цѣнъ, какія будутъ собраны къ этой операціи и окажутся выгодными для казны.

На случай неисправности подрядчика опредѣляется неустойка въ 15% подрядной суммы. Впрочемъ, подрядчикъ подвергается платежу полной неустойки только при совершенной неисправности. Подрядчикъ, заплативъ полную неустойку освобождается однакожъ отъ взысканія съ него тѣхъ убытковъ, которые будутъ понесены казною.

Въ обеспеченіе подряда будутъ принимаемы залоги, на точномъ основаніи статей съ 1588 по 1642 части I тома X Свода Гражданскихъ законовъ, изданія 1857 года.

При равенствѣ цѣнъ на торгахъ, количество вещей раздѣляется между торговавшимися, въ пропорціи вызововъ ихъ, а несогласившемуся на это раздѣленіе отказывается въ поставкѣ и вещи раздѣляются между другими желающими; но фабрикантамъ и заводчикамъ отдается преимущество передъ промышленниками не имѣющими собственныхъ фабрикъ и заводовъ.

Вообще, при пріемѣ вещей отъ подрядчиковъ будутъ устранены всякое замедленіе и стѣсненіе.

Матеріалы можетъ подрядчикъ ставить современи объявленія объ утвержденіи за нимъ подряда; а окончательный срокъ назначается на поставку матеріаловъ *перваго* числа Августа 1862 года.

Поставка вещей производится по мѣрѣ постройки оныхъ съ 1 Августа, а окончательная поставка обмундированія должна быть произведена къ 15 числу Октября 1862 года.

Торги будутъ произведены изустные, съ допущеніемъ при нихъ присылки запечатанныхъ объявленій, на точномъ основаніи главы II раздѣла III книги I части IV Свода Военныхъ постановленій; но присылка запечатаныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ воспрещается, и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Лица, желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему представить въ залогъ не мѣнѣе 15% подрядной суммы.

Запечатанныя объявленія къ торгамъ должны быть присланы или поданы въ Коммисію, такъ, чтобы они поступили не позже одинадцати часовъ утра въ день назначенный для переторжки.

Запечатанныя объявленія, на основаніи статьи 1909, тома X свода законовъ Гражданскихъ изд. 1857 г., должны заключать въ себѣ: 1. согласіе принять подрядъ въ полнѣ, или какую либо часть его на точномъ основаніи прилагаемыхъ при семъ объявленій и условій, безъ всякой перемѣны; 2. цѣны складомъ писанныя, въ цѣнахъ не допускается никакихъ другихъ дробей кромѣ 3/4, 1/2, 1/4, 1/8 и 1/16 коп. серебромъ; 3. мѣстопребываніе, званіе, имя и фамилію предъявителя, также мѣсяцъ и число когда писано. При объявленіи должны быть приложены: 1. документы о званіи предъявителя; 2. залоги, или поручительства соразмѣрные суммѣ неустойки.

Надпись на пакетѣ, въ которомъ запечатано объявленіе, должна быть слѣдующая: „объявленіе въ Брестъ-Литовскую Коммисаріатскую Коммисію къ назначенной такого то мѣсяца и такого то числа переторжкѣ, на поставку вещей и на постройку обмундированія для рекрутъ Царства Польскаго.“

Объявленія, заключающія въ себѣ условія въ чемъ либо не согласныя съ публикованными; а также объявленія при которыхъ не приложено залоговъ, соразмѣрныхъ суммою неустойки, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Управляющій Коммисіею
Полковникъ, Бушенъ.
Членъ Коммисіи,
Коллежскій Совѣтникъ, Червиньскій.

ВѢДОМОСТЬ.

Вещамъ назначеннымъ къ заготовленію Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи въ 1862 году, для рекрутъ Царства Польскаго.

Поставить.

Сукна сѣраго фабрикантскаго 41,875 аршинъ, сукна темнозеленаго 22,902 арш. 9 вер., сукна чернаго 641 арш. 3 вер., сѣраго крестьянскаго 11,240 арш. 4 вер., холста подкладочнаго 167,581 арш. 11 вер., холста рубашечнаго 122,040 арш.

Изъ матеріаловъ этихъ предположено построить

Фуражекъ 11,331 паръ, галстуковъ 10,307 паръ, шинелей 10,000 паръ, шароваръ 11559 паръ, рукавицъ 10,499 паръ, ранцевъ 10808 паръ; рубахъ 18,080.

УСЛОВІЯ.

На поставку въ Брестъ-Литовскую Коммисаріатскую Коммисію вещей и на постройку рекрутскаго обмундированія для рекрутъ Царства Польскаго въ 1862 году.

I. Поставку вещей потребныхъ Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи, въ теченіе одного тысяча восемьсотъ шестьдесятъ втораго года, для рекрутъ Царства Польскаго и постройку рекрутскаго обмундированія, могутъ принять на себя тѣ желающіе, которые имѣютъ право участвовать въ подрядахъ на основаніи правилъ изложенныхъ въ статьяхъ съ 1737 по 1833, I части X тома свода гражданскихъ законовъ изданія 1857 года.

II. На какое число рекрутъ должно будетъ поставить вещей и построить рекрутскаго обмундированія, съ зачетомъ въ то число матеріаловъ и шитыхъ вещей, состоящихъ при Коммисіи и въ особыхъ складахъ, Коммисія обязана поставлять подрядчика въ извѣстность не позже семи дней послѣ полученія распоряженія отъ высшей власти.

III. Еслибы, послѣ даннаго подрядчику объявленія на поставку вещей, потребовалось поставить оныхъ и построить рекрутскихъ обмундированій болѣе, чѣмъ предназначено будетъ съ начала, то подрядчикъ долженъ исполнять эти требованія безъ прекословно, въ назначенный срокъ и по той самой цѣнѣ, которая состоится при подрядѣ. О сей добавочной постройкѣ и къ которому времени должны быть поставлены вещи, равно построено рекрутское обмундированіе, Коммисія особенно должна поставить подрядчика въ извѣстность.

IV. Вещи должны быть поставляемы въ магазины Коммисіи, на подводахъ подрядчика, по мѣрѣ постройки оныхъ, съ перваго Августа, а окончательная поставка обмундированія, должна быть произведена къ пятнадцатому числу Октября 1862 года если таковой срокъ не бутетъ назначенъ ранѣе или позже; о чемъ будетъ предваренъ подрядчикъ своевременно.

V. Сукна должны быть поставляемы только издѣлій Велико-россійскихъ губерній; всѣ же остальныя вещи могутъ быть и Польскихъ издѣлій; но, во всякомъ случаѣ, то лицо, которое обяжется поставить всѣ вещи только изъ русскихъ издѣлій, при равныхъ цѣнахъ, будетъ имѣть преимущество предъ другими поставщиками, желающими ставить матеріалы польскіе.

VI. Холсты рубашечный и подкладочный, по даннымъ отъ Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи образцамъ должны быть чистые, ровные, плотные, безъ кострики и безъ всякихъ поврежденій и не уже 8ми вершковъ ширины. Холсты имѣющіе 9, 10, 11, 12 и 13 вершковъ ширины будутъ приниматься за 8ми вершковые, и имѣющіе 14, 15 и 16 вершковъ ширины будутъ приводиться въ 8ми вершковую ширину.

VII. Сукна армейскія, какъ то: сѣрое, темнозеленое и черное, подрядчикъ обязанъ выставить, согласно выданнымъ Брестъ-Литовскою Коммисаріатскою Коммисіею образцамъ, равной ткани плотныя, безъ видимыхъ рядовъ и не грубой пряжи, шириною въ одинъ аршинъ четырнадцать вершковъ. Въ отвращеніе всякихъ недоразумѣній относительно качества поставляемыхъ суконъ и холстовъ, образцы этимъ матеріаламъ будутъ заготовлены Коммисіею въ трехъ экземплярахъ совершенно сходные и одинаковаго качества, съ тѣмъ, чтобы образцы эти хранились въ Брестъ-Литовской Коммисіи въ канцеляріи Намѣстника и у подрядчика.

VIII. Сукно на ранцы должно быть сѣрое крестьянское пятнадцати вершковой ширины, изъ овечей шерсти, безъ примѣси коровьей клелой плотное, але хорошо увиненное потомъ вымоченное, чтобы имѣло установленную доброту и было сходно съ образцомъ въ Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи находящимся.

IX. Для обмундированія каждаго рекрута Царства Польскаго должны быть строимы слѣдующія вещи: фуражная шапка на подкладкѣ, шинель съ подкладкою, шаровары на подкладкѣ, рукавицъ пара безъ подкладки, галстукъ на подкладкѣ, рубахъ двѣ, ранецъ на подкладкѣ.

X. Постройку самаго обмундированія подрядчикъ долженъ производить по образцамъ, равно по слѣдующему описанію.

а) *Шапка фуражная*, темно зеленаго сукна, ко его отпускается 3 вершки 15 дробныхъ, на простеганномъ холстѣ ко его отпускается одинъ аршинъ. Дно шапки въ діаметрѣ 6 1/4 вершковъ, шапка стачивается изъ четырехъ равныхъ частей безъ выпушекъ. Ширина стѣнокъ отъ околоша до верхняго круга 2 вершка. Околошъ шириною въ одинъ вершокъ, безъ выпушекъ. Шапки для рекрутъ строить глубже обыкновенныхъ солдатскихъ и подкладывать паклю, согласно Высочайше утвержденному образцу, разосланному при Циркулярѣ Коммисаріатскаго Департамента отъ 18 Августа 1836 года.

б) *Шинель*, по новому образцу сѣраго сукна съ таковымъ же воротникомъ, безъ погоновъ и клапановъ на воротникѣ, должна имѣть: длину полъ на 8 вершковъ отъ земли, полноту такую, чтобы когда шинель разостлана, то отъ передняго угла одной полы до таковаго же другой, по прямому направленію, было мѣры около 1 аршина 6 вершковъ больше противу роста человѣка. Для сего, между спиною и полами шинели въ низу вставляется съ каждой стороны клинъ, соотвѣтственныхъ размѣровъ. Борты прямые съ 6 суконными пуговицами, въ одинъ рядъ, но пуговицы посажены такъ, чтобы послѣдняя къ низу приходилась противъ нижней части живота. Обрѣзъ лѣваго борта пристегивается къ правому посредствомъ двухъ крючковъ, въ верхнемъ углу и противъ таліи. Отъ нижняго крючка и далѣе до низу, борты полъ срѣзаны не прямо въ низъ, а съ напускомъ на искось, для того, чтобы полы, больше заходились одна на другую. Подкладка въ рукавахъ и подъ боками таліи доходящая до нижней пуговицы. Рукава дѣлаются столь широкими, чтобы свободно надѣвались на полушубокъ, а длиною равнялись съ вторымъ составомъ большаго пальца. Обшлага шинели выкраиваются кругомъ равно и ширины имѣютъ 4 вершка. Воротникъ отложной, подбитый тѣмъ же сукномъ. Высота онаго такова чтобы, бывъ поднятъ, онъ съ зади доходилъ въ плошь до нижняго края каски или кивера, немѣшая однакожъ надѣвать таковой; съ переди же съ обѣихъ сторонъ воротникъ сей нѣсколько расширяется и накрываетъ нижнюю часть лица. Длица же воротника сего такова, чтобы переднія поднятые края сходились на лицѣ. Нижняя половина воротника оставщаяся не подвижною, застегивается спереди на три крючка. Для того, чтобы лежать плотно на шеѣ и ненапирать на затылокъ, воротникъ имѣетъ покрой не прямой а нѣсколько закругленный; при чемъ и передніе концы онаго срѣзываются не прямо, а также закругленными; складки: въ спинѣ шинели дѣлаются четыре складки, пришитыя на глухо, на 1/2 вершка ниже воротника, а даже свободно распускающіяся. Для стягиванія шинели, когда оная надѣвается въ рукава нашиваются изъ внутри, на высотѣ таліи на складкахъ коихъ здѣсь образуется болѣе, суконныя или тесемочныя гайки, которыя и стягиваются продѣтою въ оныхъ тесьмою. Съ наружи сборки сіи застегиваются перемычкою изъ двойнаго сукна, на двѣ пуговицы, посаженныя противъ таліи по обоимъ краямъ спинки, гдѣ для крѣпости нашиваются клапаны, шириною въ 1/2 вершка, а длиною въ 4 вершка. Перемычка имѣетъ съ каждаго конца по двѣ прорѣзныхъ петли, для застегиванія на ту или на другую, смотря потому, надѣта ли шинель на кафтанъ либо на полушубокъ. Карманы имѣются по одному въ каждой полѣ, съ продольными отверстіями, прорѣзанными вершка на три впереди боковыхъ швовъ спинки и на той высотѣ, гдѣ кончаются клапаны задней перемычки. Отверстія сіи закрываются клапанами, шириною въ полъ вершка, а длиною въ пять, которыя застегиваются по срединѣ одною пуговичкою. На шинель отпускается сукна сѣраго 4 аршина 3 верш. и холста на подкладку и карманы 5 аршинъ.

б) *Шаровары*, темно зеленнаго сукна сшиваются изъ двухъ половинокъ; вверху, спереди и сзади имѣются складки, каждая шириною въ 5/8 вершка, которыя пришиваются къ поясу, шириною спереди 2, а сзади 1/2 вершка. Спереди шаровары имѣютъ разрѣзъ отъ 4 до 5 верш., смотря по росту человѣка. По лѣвой половинѣ прорѣкаются три петли, одна надъ другой, а на правой пришиваются три костянныя пуговицы. Сзади имѣются два суконныя запряжника шириною въ одинъ вершокъ на холстинной подкладкѣ. Въ боковыхъ швахъ шароваръ, на 1 вершокъ ниже пояса имѣются карманы, прикрытые клапонами, длиною 5 верш. Для подтяжекъ пришиваются сзади и спереди по двѣ костяныя пуговицы. Подкладка холщевая. На шаровары отпускается сукна 1 арш. 10 верш. и холста подкладочнаго 7 арш. 8 верш.

г) *Рукавицы*, темнозеленнаго сукна безъ выпушекъ и безъ подкладки, длина 5 верш. съ ушивкою по краю на 1/8 вершка; шьются столь свободно, чтобы могли просторно надѣваться на руки. Сукна на рукавицы отпускается 2 1/2 вершка.

д) *Галстукъ*, чернаго сукна, на холщевой подкладкѣ, ширина 2 верш., длина по толщинѣ шеи, застегивается съ зади двумя желѣзными крючками и таковыми же петлями съ права на лѣво. Съ переди, къ нижнему краю, пришивается изъ того же сукна, безъ подкладки манишка длиною 2 5/8 вершк, шириною вверху 3 вершка, а внизу 2 1/2 вершка. Сукна на галстукъ съ манишкою отпускается 1 вершокъ и холста подкладочнаго 1 вершокъ.

е) *Рубашка* изъ холста; воротникъ вышинѣ 1 1/2 вершка, имѣетъ разрѣзъ по срединѣ шеи, спереди воротника у нижнихъ краевъ, прорѣзываются двѣ петели, для завязыванія рубашки тесемками. Холста отпускается на каждую рубаху 6 арш. 12 верш., холстъ долженъ имѣть ширины никакъ неменѣе 8 вершковъ, имѣющій же 9, 10, 11, 12 и 13 вершковъ принимается за 8 вершковый, а 14, 15 и 16 вершковый приводится въ указанную 8 вершковую ширину: за симъ 16 вершковаго отпускается на рубаху 3 аршина 6 верш.

ж) *Ранецъ*. Сѣраго крестьянскаго сукна, на подкладочномъ холстѣ, кроится изъ трехъ частей, изъ коихъ одна длиною въ 1 арш. 3 верш., шириною 8 1/2 верш., а двѣ части составляющіе бока ранца, выкраиваются овально, каждая длиною въ 6 1/2 верш., шириною по срединѣ въ 2 3/8 вершка. Сшитый изъ этихъ трехъ частей ранецъ имѣетъ длины съ застегнутою крышкою 8 1/2 верш. ширины съ боками 10 1/2 верш. На крышкѣ въ низу прорѣзываются три петели, изъ коихъ двѣ на 1/2 верш. отъ боковъ и на 1/8 вер. отъ низа, а третья между ними по срединѣ; на эти петели застегиваются три суконныя пуговицы, пришитыя на ранцѣ. Къ ранцу сзади пришиваются двѣ подтяжки, сшитые изъ того же сукна на подкладкѣ, каждая длиною въ 1 1/4 аршина шириною въ 1 1/4 верш.; снизу ранца, вмѣстѣ желѣзныхъ крючковъ, пришиваются два деревянные костылька. Сукно на ранецъ отпускается указанной ширины 9 вершк. и холста подкладочнаго 1 аршинъ 12 вершковъ.

Еслибы въ продолженіи контрактнаго времени, произошло измѣненіе въ образцахъ, то принявшій на себя постройку вещей долженъ исполнить это безъ отговорочно, нетребуя никакого вознагражденія, въ такомъ только случаѣ, если измѣненіе это не будетъ требовать излишнихъ матеріаловъ противъ прежняго расчета. Шитье рекрутскихъ вещей, доджно быть производимо прочно хорошими нитками и чтобы вещи имѣли надлежащій размѣръ.

XI. Сказанное обмундированіе должно быть строено, кромѣ рубахъ, рукавицъ и ранцевъ на три роста людей, на большой въ 2 арш. 9 верш, средній 2 арш. 6 верш. и малый 2 арш. 4 верш., по соразмѣрности, такъ, чтобы изъ 100 обмундированій было: на большой ростъ 13, на средній 50 и на малый 37. Рубахи же и рукавицы дѣлать на два роста, большой и средній, по ровному числу, а ранцы на всѣ росты одной величины.

XII. Подрядчику, если онъ пожелаетъ, можетъ быть выдана въ задатокъ третья часть подрядной сумы, подъ особый залогъ рубль за рубль.

Задаточныя деньги должны вычитаться у подрядчика при каждой выдачи ему денегъ за поставленныя по договору матеріялы или шитыя вещи въ той соразмѣрности въ какой онъ получитъ задатокъ, то есть если подрядчикъ получитъ въ задатокъ 1/3 подрядной сумы, то должно вычитать у него 2/3 выданныхъ ему денегъ; если четвертую часть, то 1/4, и такъ далѣе. Помѣрѣ удержанія денегъ будутъ освобождаться и залоги, подъ задаточные деньги представленныя, если небудетъ въ виду явной неисправности подрядчика; но во всякомъ случаѣ, неудержанные задатки должны быть обезпечены залогомъ рубль за рубль.

XIII. Наемъ помѣщеній для швальни, въ которой подрядчикъ будетъ производить работу, равно перевозка матеріаловъ какъ изъ Коммисіи въ швальню такъ изъ оной обратно построенной одежды, зависитъ отъ подрядчика, который въ цѣнахъ своихъ на поставку вещей, долженъ расчитывать расходъ и поясненную надобность.

XIV. Нанимаемыя подрядчикомъ швальни на все время производства въ нихъ работъ, независимо надзора за оными подрядчика, будутъ состоять подъ постояннымъ наблюденіемъ Коммисіи для отстраненія могущихъ произойти злоупотребленій въ перемѣнѣ казенныхъ матеріаловъ и для наблюденія за прочностію производимыхъ работъ, особенно внутреннихъ, которыя при освидѣтельствованіи сшитой вещи немогутъ быть разсматриваемы во всей подробности. Для чего подрядчикъ обязанъ приступленіи къ работамъ объявить о времени въ которое онъ начнетъ и окончитъ ежедневныя работы потому, чтобы согласно таковому назначенію, наблюдающій за швальнями могъ явиться въ оныя, для прописанной надобности: безъ бытности же наблюдающаго швальни должны, оставаться запечатью, и вовремя непроизводства работъ входъ въ нихъ запрещается, какъ подрядчику такъ и рабочимъ.

XV. Для отклоненія могущихъ возникнуть споровъ и недоразумѣній съ подрядчикомъ всѣ матеріялы опредѣленные, на рекрутскую одежду, будутъ разскраивать ся при Коммисіи посредствомъ ея портныхъ, согласно размѣру одежды и формы ея; для чего и мочка суконъ будетъ производиться, на законномъ основаніи также подъ наблюденіемъ Коммисіи, ея служителями; а за тѣмъ подрядчикъ будетъ получать отъ Коммисіи выкроенные матеріалы изъ которыхъ и долженъ только шить вещи по образцамъ.

XVI. Принимаемыя подрядчикомъ въ мастерскіе матеріалы, до завоза построенной изъ нихъ одежды въ магазины Коммисіи, объязанъ подрядчикъ обезпечить, по стоимости вещей, узаконеннымъ залогомъ рубль за рубль, который не освобождается до пріема сшитой одежды въ магазины Коммисіи.

XVII. Порядокъ сдачи заготовленныхъ предмѣтовъ и шитыхъ рекрутскихъ вещей опредѣляется слѣдующій: а) исполненіе поставки считается со дня предъявленія вещей къ сдачѣ; дня чего подрядчикъ самъ или чрезъ повѣреннаго, предъ завозомъ ихъ въ Коммисію подаетъ письменное объявленіе о томъ, въ какомъ количествѣ и какія именно матеріалы и шитыя рекрутскія вещи представляетъ къ сдачѣ; б) Коммисія, въ тотъ же день назначаетъ пріемщика, а поставщика снабжаетъ билетомъ съ показаніемъ въ ономъ изъ объявленія поставщика количества матеріаловъ или шитыхъ вещей. По билету сему, Смотритель магазиновъ пропускаетъ вещи на коммисаріятскій дворъ, в) пріемщикъ исполняетъ объязанность свою по долгу присяги. При смотрѣніи и опредѣленіи доброты вещей равно и прочности шитья вещей, онъ руководствуется выданными ему образцами. Относительно же опредѣленія мѣры холстовъ и суконъ, поставщику предоставляется право требовать, чтобы оные мѣрились на аршинъ или на десяти аршинной столъ; г) пріемщикъ объязанъ производить пріемъ, безъ всякого замедленія съ 8 часовъ утра до 3 часовъ по полудни; пріемъ не производится только въ одни воскресные и праздничные дни; д) по пріемѣ щей, пріемщикъ каждый день отмѣчаетъ на выданномъ Коммисіею поставщику билетѣ: сколько именно вещей принято и сколько забраковано. По окончаніи пріема, по билету пріемщикъ подписываетъ оный: е) принятыя вещи равно и шитое рекрутское обмундированіе, въ самый день пріема оныхъ, свидѣтельствуется особо наряженною Коммисію, которая о произведенномъ свидѣтельствѣ составляетъ надлежащіе акты. По произведеніи свидѣтельства, къ принятымъ вещамъ прилагаются красныя штемпеля Коммисаріатской Коммисіи и Управленія Брестъ-Литовскаго Коменданта; а за тѣмъ, вещи переносятся изъ завознаго двора въ сортовой магазинъ. Если при свидѣтельствѣ вещей принятыхъ пріемщикомъ, какая либо часть окажется не сходною съ образцомъ, то забракованныя вещи немедленно возвращаются подрядчику и съ Коммисаріатскаго двора вывозятся, если поставщикъ не предъявитъ спора о годности ихъ. Представленіе забракованныхъ вещей считается какъ бы несуществовавшимъ; ж) поставщикъ не довольный браковкою вещей, имѣетъ право образцы забракованныхъ вещей, съ приложеніемъ къ нимъ своей печати и ярлыка свидѣтельствовавшихъ лицъ, представить чрезъ почту или по стафетѣ, на счетъ виновныхъ, на разсмотреніе Канцеляріи Намѣстника Царства Польскаго. На ярлыкѣ, который прилагается къ таковымъ образцамъ, объяснить подробно причины, по коихъ вещи забракованы. Жалобу ту поставщикъ обязанъ принести не далѣе 8 дневнаго срока, со дня браковки. За умысленное притеснепіе подрядчика, обнаруженное слѣдствіемъ, виновные предаются военному суду; 3) Поставщику строго запрещается имѣть съ пріемщикомъ противузаконныя сдѣлки, воспрещенныя статьями 1955, 1956 и 1958 тома X. св. зак. Гражд. изданія 1857 г.; за нарушеніе сего поставщикъ подвергается взысканію, опредѣленному статьями 1959, 1960, 1961 и 1962 того же X. тома; и) выданный Коммисіею поставщику, при завозѣ вещей, билетъ съ роспискою на ономъ пріемщика и съ засвидѣтельствованіемъ смотрителя магазиновъ и члена Коммисіи, тогда, когда будутъ освидѣтельствованы особою Коммисіею, служитъ поставщику квитанціею въ пріемѣ, и въ самый день свидѣтельства представляется имъ пріемщикомъ лично въ Брестъ-Литовскую Коммисію. За неисполненіе сего, а равно и за медленность, поставщику предоставляется право приносить жалобу Начальству, но недалѣе какъ въ теченіи восьми дневнаго срока: і) По предъявленіи поставщикомъ и пріемщикомъ билета, Брестъ-Литовская Коммисаріатская Коммисія въ тотъ же день, и непозже какъ на слѣдующій день, даетъ пріемщику предписаніе о запискѣ принятыхъ вещей въ приходъ, и въ тоже время дѣлаетъ распоряженіе объ удовлетвореніи поставщика деньгами за принятыя вещи, непременно въ теченіи двухъ недѣль, со дня предъявленія билета. Если выдача денегъ будетъ промедлена болѣе двухъ недѣль со дня предъявленія билета, то поставщикъ имѣетъ право требовать уплаты неустойки, на основаніи XXII. пункта сихъ условій; к) при освидѣтельствованіи особою наряженною Коммисіею, рекрутскихъ обмундированій, подрядчикъ или его повѣренный долженъ не отлучно находиться, и въ случаѣ обнаруженія какой либо части вещей не сходными съ образцомъ или неисправными въ шитье въ тоже время, обязанъ безъ прикосновно исправить и переменить; л) подрядчикъ неисправнымъ считается, когда къ опредѣленнымъ срокамъ не представитъ для сдачи подряженныхъ матеріаловъ, или не построитъ рекрутскихъ вещей; а равно, когда окажется въ построенныхъ обмундированіяхъ несходность съ образцами, при освидѣтельствованіи вещей особою Коммисіею и уже, по одобреніи оныхъ этою Коммисіею, считается окончательный срокъ поставки.

XVIII. Въ обезпеченіе исправнаго подряда опредѣляются залоги въ наличныхъ деньгахъ и билетахъ банковыхъ и другихъ кредитныхъ установленій, закономъ въ принятію въ залогъ дозволенныхъ, на 15% подрядной суммы. Залоги эти остаются въ казнѣ до совершеннаго окончанія подряда.

XIX. Въ случаѣ неисправной поставки, на опредѣленные сроки, вещей или постройки обмундированія, Коммисія будетъ имѣть право первые искупить и на постройку послѣднихъ нанять другихъ мастеровъ, на счетъ подрядчика.

XX. При неисправности подрядчика, взысчется съ имѣнія его и съ представленныхъ имъ залоговъ: а) штрафъ по полупроценту на мѣсяцъ съ той суммы, коей стоили по договорной цѣнѣ просроченные поставкою вещи; б) Полученныя въ задатокъ деньги, сколько въ долгу на подрядчикѣ останется; в) Дѣйствительный казенный убытокъ отъ передачи на его счетъ быть могущій, по сравненію съ цѣнами подрядчика и г) Согласно выписки изъ журнала Военнаго Совѣта 30 Апрѣля 1846 года, проценты на всю слѣдующую казнѣ сумму начиная ихъ чрезъ мѣсяцъ со дня объявленія отвѣтчику или его законно уполномоченному окончательнаго расчета, по день платежа. Впрочемъ, когда цѣны по коихъ произведена будетъ покупка вещей и постройка обмундированія на счетъ подрядчика не будутъ превышать подрядныхъ въ контрактѣ цѣнъ, то всякое по сему случаю сбереженіе предоставляется въ пользу казны.

XXI. Въ случаѣ какой либо претенсіи со стороны подрядчика, всѣ споры должны быть рѣшаемы, на основаніи руских законовъ дѣйствующихъ въ Имперіи; что однакоже не лишаетъ подрядчика права, въ случаѣ надобности, обращаться съ просьбами къ Господину Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ, въ канцеляріи сего Намѣстника, или къ непосредственному Начальству Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи.

XXII. Казна платитъ подрядчику неустойку въ слѣдующихъ случаяхъ: а) Если подрядчикъ, заключивъ контрактъ и представивъ узаконенные залоги подъ задатки, не получитъ задаточныхъ денегъ, въ теченіи двухъ недѣль со дня представленія залога, то получаетъ въ неустойку по одному проценту за каждый слѣдующій за тѣмъ мѣсяцъ, па ту сумму, которая не была ему выдана; б) Если казна просрочитъ уплату денегъ, слѣдующихъ подрядчику по контракту за поставленныя вещи, болѣе двухъ недѣль, со дня предъявленія билета о принятыхъ вещахъ, то за каждый слѣдующій за тѣмъ мѣсяцъ, платитъ подрядчику въ неустойку по одному проценту съ невыданной ему своевременно суммы; в) Неустойка отъ казны расчитывается по числу просрочныхъ дней полагая мѣсяцъ въ 30 дней.

XXIII. Платежъ за поставленныя вещи будетъ производимъ изъ Брестъ-Литовской Коммисіи.

XXIV. Еслибы до совершеннаго исполненія подряда постигла подрядчика смерть въ такомъ случаѣ, наслѣдники его или залогодатели, по всѣмъ статьямъ, объязаны исполнить оный.

XXV По окончаніи поставки вещей составляется расчетъ и выдается въ копіи подрядчику, который обязанъ, не далѣе шести недѣль подписать наономъ согласіе свое или неудовольствіе. По истеченіи сего срока, никакія возраженія на расчетъ не пріемлются.

XXVI. Контрактъ по неизвѣстности сколько будетъ слѣдовать подрядчику денегъ за поставленныя имъ вещи, будетъ написанъ на гербовой бумагѣ одно-рублеваго достоинства; а деньги за бумагу на контрактъ будутъ удержаны съ подрядчика.

XXVII. Контрактъ съ обѣихъ сторонъ, т. с., какъ казны, такъ и подрядчика, долженъ быть соблюдаемъ свято и не нарушимо.

XXVIII. Во всѣхъ случаяхъ, здѣсь непоименованныхъ руководствоваться общими правилами, опредѣленными въ сводѣ военныхъ постановленій и соотвѣтствующими имъ законами гражданскими, сколько эти послѣдніе, по свойству подрядовъ военнаго вѣдомства и по обстоятельствамъ дѣла, приличны быть могутъ.

Управляющій Коммисіею,
Полковникъ, Бушенъ.
Членъ Коммисіи,
Коллежскій Совѣтникъ, Червиньскій.

(N. D. 2859) *Командиръ Ивангородской Инженерной Команды.*

Объявляетъ что при Ивангородской Инженерной Командѣ, будутъ производиться торги 30 Мая (11 Іюня), а переторжка 1 (13) Іюня сего года, на продажу поясненныхъ въ прилагаемой у сего вѣдомости дровъ и лѣсныхъ матеріаловъ.

Вѣдомость дровамъ полученнымъ отъ негодныхъ лѣсныхъ матеріаловъ и прочимъ лѣснымъ матеріаламъ хранящимся при Ивангородской Инженерной Командѣ.

Дровъ русскихъ кубическихъ саженъ 40 1/2; дверей одностворчатыхъ простыхъ высотою 6, и шириною 3 фута штукъ 3; дверь на шпонкахъ высотою 6, и шириною 3 фута, штука 1: желобъ отливной вытесанныхъ изъ пластинъ длиною 16, погонныхъ локтей 1; задвижекъ деревянныхъ отъ дымовыхъ отдушинъ длиною каждая 2, и шириною 1 фута штукъ 8; переплетовъ амбразурныхъ въ квадратѣ 2 фута съ желѣзною оковкою, штукъ 2; оконныхъ переплетовъ высотою 1, и широною 7 футъ штукъ 8; дверныхъ полотенъ створчатыхъ изъ досокъ на шпонкахъ высотою 7 и шириною 6 футъ, штукъ 3; дверей внутреннихъ съ желѣзнымъ приборомъ, штукъ 4; полотенъ воротныхъ съ оковкою, штукъ 2; полотенъ дверныхъ малыхъ одинакихъ съ оковкою, штукъ 4; шленъ оконныхъ съ лѣтними и зимними переплетями, шт. 2; воротъ барберныхъ створчатыхъ каждые шириною съ версальными столбами 14, и высотою 10 футъ, съ оковкою, штукъ 3; дверныя полотна простыя высотою 6 и шириною 3 фута, штука 1; переплетовъ бойничныхъ о 6 стеклахъ длиною 6 и высотою 1 футъ съ оковкою штукъ 3; переплетовъ бойничныхъ высотою 1, длиною 7 футъ о 6 стеклахъ штукъ 8

(2) Кр. Ивангородъ Мая 21 дня 1862 г.

(N. D. 2928) *Naczelnik Powiatu Rawskiego.*

Z mocy rozporządzenia Rządu Gubernialnego Warszawskiego z d. 15 (27) Maja r. b. Nr. 49,004/13,324, podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 5 (17) Czerwca r. b. o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w biórze Naczelnika Powiatu Rawskiego publiczna licytacja na wydzierżawienie propinacji w dobrach Regnów i Komorów na rok jeden, poczynając od d. 1 Lipca r. b. na rzecz zaległych podatków Skarbowych.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 900, in plus, vadium zaś do takowej oznaczone zostało na rs. 225, a inne warunki do tej dzierżawy obowiązujące każdego czasu w biórze Naczelnika Powiatu przejrzane być mogą.

Rawa d. 23 Maja (4 Czerwca) 1862 r.
Dobrowolski.

(N. D. 2690) *Naczelnik Powiatu Wieluńskiego.*

W dniu 12 (24) Czerwca r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Wieluńskiego licytacja od sumy kosztorysem objętej rs. 548 kop. 59 in minus na pobudowanie dwóch mostów drewnianych na trakcie bitym II. Rzędu Sieradzko-Częstochowskim na teritorium miasta Krzepic.

Przystępujący do licytacji winien złożyć vadium w sumie rs 110.

Warunki przedlicytacyjne mogą być przejrzane w biurze Powiatu Wieluńskiego i w Magistracie miasta Krzepic z wyjątkiem dni świątecznych.

Wieluń d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1862 r.
(3) Szmidecki.

(N. D. 2662) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 13 (25) Czerwca r b. o godzinie 11ej przed południem odbywać się będzie w drugim terminie w biurze mojem in minus licytacja przez deklaracje opieczętowane napisane wedle wzoru zamieszczonego w Dzienniku Urzędowem Nr. 12, 13 i 14 oraz w Dzienniku Powszechnym Nr. 65, 70 i 77 r. b. na entrepryzę wystawienia domu drewnianego dla sług kościelnych we wsi Dobrzykowie, podług anszlagu zatwierdzonego na rs. 1281 kop. 33

Przystępujący do licytacji winien złożyc do deklaracji kwit którejkolwiek kasy Skarbowej na złożone vadium 1/10 część sumy anszlagowej wyrównywające, to jest rs. 128 kop. 13 1/2

Deklaracje przyjmowane będą tylko od godziny 11ej przed południem później składane za nieważne uznane zostaną. Warunki licytacyjne, anszlag kosztów, oraz rysunek w biurze mojem przejrzane być mogą.

Kutno d. 23 Kwietnia (5 Maja) 1862 r.
(3) J. Swiecimski.

(N. D. 2664) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 14 (26) Czerwca 1862 r. o godzinie 11 przed południem w trzecim terminie odbywać się będzie w biurze mojem in minus licytacja przez deklaracje opieczętowane napisane wedle wzoru zamieszczonego w Dzienniku Urzędowym N. 46, 47 i 48 i Powszechnym N. 37, 42 i 48 z. r. z. na entrepryzę wystawienia domu drewnianego dla sług kościelnych w Bedlnie, podług anszlagu zatwierdzonego na rs. 893 k. 84.

Przystępujący do licytacji winien złożyć do deklaracji kwit którejkolwiek kasy skarbowej na złożone vadium 1/10 część sumy anszlagowe wyrównywające, to jest rs. 89 k. 38 1/2.

Deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny 11 przed południem, później składane za nieważne uznane zostaną.

Warunki licytacyjne i anszlag kosztów oraz rysunek w biurze mojem przejrzane być mogą.

Kutno d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1862 r.
(3) J. Swiecimski.

(N. D. 2687) *Naczelnik Powiatu Gostyńskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 12 (24) Czerwca r. b. o godzinie 11 przed południem odbywać się będzie w biurze mojem w trzecim terminie in minus licytacja, przez deklaracje opieczętowane, napisane wedle wzoru zamieszczonego w Dzienniku Urzędowym Nr. 49, 50 i 51 z r. 1861, oraz Powszechnym Nr. 52, 58 i 64, z t. r. na entrepryzę oparkanienia nowego cmentarza grzebalnego w mieście Gostyninie i na wybudowanie tamże domku przedpogrzebowego, podług anszlagu zatwierdzonego na rs. 1078 kop. 98 3/4.

Przystępujący do licytacji winien złożyć do deklaracji kwit którejkolwiek kasy Skarbowej na złożone vadium 1/5 część sumy anszlagowej wyrównywające, to jest rs. 214.

Deklaracje przyjmowane będą tylko do godziny 11 przed południem później składane za nieważne uznane zostaną.

Warunki licytayjne, anszlag kosztów, oraz rysunek w biurze mojem przejrzane być mogą.

Kutno d. 17 (29) Kwietnia 1862 r.
J. Swiecimski.

(N. D. 2388) *Naczelnik Powiatu Łukowskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 11 (23) Czerwca r. b. to jest w Poniedziałek odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Łukowskiego do godziny 2 z południa in minus przez opieczętowane deklarację licytacja od sumy anszlagiem przez Komisją Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonym objętej rs. 4856 kop. 80. Wyraźnie rubli srebrem cztery tysiące ośmset piędziesiąt sześć kop. ośmdziesiąt na entrepryzę restauracji kościoła XX. Pijarów w m. Łukowie do której mający chęć przystąpić, złożyć mają opieczętowane deklaracje w raz z kwitem Kasy Rządowej na złożone vadium w ilości rs. 1214 kop. 20 1/4 jednej czwartej części sumy anszlagowej wyrównywające.

Wzór deklaracji dołączam i zastrzegam, że składający deklarację nie w terminie, niezastosowane do wskazanego wzoru, lub też niewyraźne, albo pokreślone do licytacji dopuszczonemi nie będą.

Warunki przedlicytacyjne, protokół narady, plan anszlagu, wykaz cen materjałów znajdują się u Sekretarza bióra Powiatu i w każdym czasie przejrzane być mogą; starozakonni od licytacji wyłączają się.

Wzór Deklaracji.

Wskutek ogłoszenia przez Naczelnika Powiatu Łukowskiego pod dniem r. b. za N. uczynionego podaję niniejszą deklarację iż obowiązuję się dopełnić restauracją kościoła XX. Pijarów w m. Łukowie według planu i anszlagu przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na d. 19 (31) Stycznia 1862 r. zatwierdzonych, za sumę rs. kop. — wyraźniej rubli srebrem kop. — poddając się wszelkim ostrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium w kwocie rs. 1214 kop. 20 załączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N miesiąca N. 1862 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Łuków d. 2 (14) Maja 1862 r.
(3) Koźmiński.

(N. D. 2689) *Naczelnik Powiatu Łukowskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 30) Czerwca r. b to jest w Poniedziałek odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Łukowdo godziny 2 z południa in minus przez opieczętowane deklaracje licytacja, od sumy anszlagowej przez Komisją Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonym objętej rs. 1005 kop. 10 1/2 wyraźniej rubli srebrem tysiąc pięć kopiejek dziesięć i pół, na entrepryzę wystawienia stodoły, stajni z wozownią i obory na probostwie we wsi Warszawicach, do której mający chęć przystąpić, złożyć mają opieczętowane deklaracje wraz z kwitem Kasy Rządowej na złożone vadum w ilości r. 201, 1/5 część sumy anszlagowej wyrównywające. Wzór deklaracji dołączam i zastrzegam, że składający deklaracje, nie w terminie, nie zastosowane do wskazanego wzoru, lub też nie wyraźne albo pokreślone do licytacji dopuszczonemi nie będą.

Warunki przedlicytacyjne, protokół narady, plan anszlag i wykaz cen materjałów, znajduje się u Sekretarza biura Powiatu, i w kazdym czasie przejrzanemi być mogą.

Wzór de deklaracji,

Wskutek ogłoszenia przez Naczelnika Powiatu Łukowskiego pod dniem r. b. N. uczynionego podaję niniejszą deklarację, iż z obowiązuję się, wystawić stodołę, stajnią z wozownią i oborę na probostwie we wsi Warszawicach według planu i anszlagu przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1862 r. zatwierdzonych za sumę rs. kop. wyraźniej rubli srebrem kopiejek poddając się wszelkim ostrzeżeniom objętem w Warunkach licytacyjnych.

Zaświadczenie Kasy N. na złożone w niej vadium w kwocie rs. 201 załączam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. mca N. 1862 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Łuków d. 8 (20) Maja 1862 r.
Koźmiński. (3)

(N D. 2661) *Zarządzający Zakładami Górniczemi Oddziału Panki.*

Na zasadzie upoważnienia Wydziału Gornictwa z dnia 3 (15) Kwietnia r. b. N 1055 Zarządzający Zakładami Górniczemi Oddziału Panki o mil 4 od Częstochowy położonemi podaje do wiadomości że w biurze jego w dniu 5 (17) Czerwca o godzinie 10 przed południem odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż żelaza walcowanego w krótkich kawałkach pudów 74 funtów 38, lub ile się wyważy poczynając od ceny rubel srebrem jeden za pud in plus.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany złożyć do kasy Oddziału Panki vadium rs. 15, i na koszta ogłoszenia licytacji rs. 5

Warunki do tej licytacji przejrzane być mogą w biurze Zarządzającego lub w Wydziale Górnictwa w Warszawie.

Panki d. 7 (19) Maja 1862 r.
Dębski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 2725) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa Franciszka Szymanowskiego, który służył u Karola Jonas młynarza w gminie Długa Kościelna, ażeby za dni 30 od daty dzisiejszej niezawodnie w Sądzie tutejszym stawił się, bo po upływie tego czasu, według prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 10 (22) Maja 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

---

w Drukarni J. Jaworskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.